ԳԻՐՔ
ԱՂՕԹԻՑ.

Ասացեալ Սրբոյն Եփրեմի Խու-
րւոյն Ասորւոյ:

Տպեալ 'ի Հայրապետութե տ̃ր.
Էջմիածնի Տ̃Ն Ղուկասու սրբա-
զան Կաթուղիկոսի ամ̃ Հայոց:
Եւ տ̃ր Երուսաղէմի Տ̃Ն Պետ-
րոսի և Շնորհափայլ Պատրիարգի:

Հրմ̃ն Տ̃Ն Զաքարիայ ազգա-
սէր և բարեկարգ Պատրիարգի:

Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՕԼԻՍ.

'Ի Մայր դպրատան.

A/658
ՀՅԳՈՒ ԳԱ

Ի Մա[illegible]

Վար[illegible]

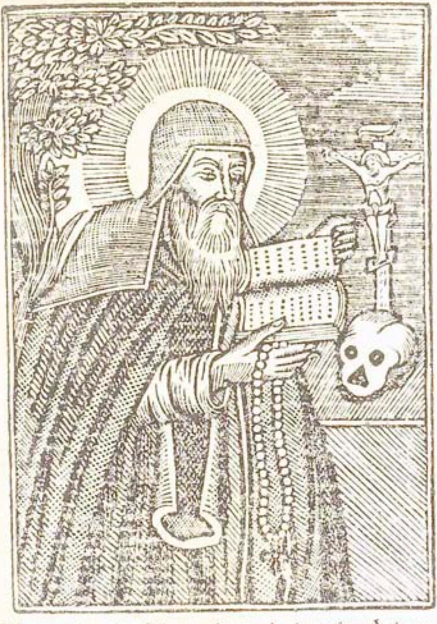

Սբ. վերջին Անտոնիոս, մեծաւ ընծայեցաւ խորա-
քանչելի հողեւելոյց ազգին Սղոմոնի : Այժմ զերես
ի գետին եդեալ կայի՝ աղաչեմ զընթերցողդ Մատե-
նիս, յիշել առ Տէր, հանդերձ ծնողօք իմովք եւ ազ-
գայնովք, զմեղաւորս՝ անյիշելի մոռացեալ ...
չեմ : Այս՝ ... յիշեցէք ...

Աղօթք ողբաձայն Սրբոյ Հօրն Եփրեմի Խուր
ւոյն Ասորւոյ.
Ասացեալ խօսք ընդ Աստուծոյ.

(Ա)

ՏԵՐ ՏԷՐ ՕՏԱՐՈՒԹ
եանս իմ և զգածս հոգւոյ
իմոյ բաղձանօքս. դարձ՝
նուիրեալ և ի քեզ առաջնորդեալ։
Որ ասացեր՝ դարձարուք առ իս, և
ես դառնամ առ ձեզ։

(Բ)

Ինձ լքելոյս ողորմեա. Ինձ եղկել
ւոյս օգնեա. Ինձ խաւարելոյս ճա
ռագայթեա. Ինձ մոլորելոյս առաջ

նոր

նորոգեա. որ լի՛ եմ մեղօք և անթիւ
յանցանօք. և՛ի յորձանս անօրէնութե
տարաբերեալ ծփիմ։

(Գ.)

Ըստ Պետրոսին ձեռնարկեա. գոչեմ
ըստ մաքսաւորին արդարանալ։

(Դ.)

Շնորհեա ըստ զաւազակին. բայց
ինձ զդուռն կենաց ճանապարհին
և մեծ արքունական առագաստին։

(Ե.)

Ո՛վ խորք մեծութե և իմաստութե՝
կալ զմբռնեալս՝ որ 'ի խորս ծովուն
անկեալ եմ մեղօք. զերծո՛ և զօրա
ցո՛ զիս առնել զկամս քո. սրբեա
և լուա 'ի տուէ և 'ի գիշերի զամ անօ
րէնութի և զհեղգութիս իմ։

(Զ.)

Աղբիւր կենդանութե՝ արբո՛ զծա
րաւ հոգիս իմ յառատաբուղխ վը
տակէ քումմէ. որ պապակեալ տոչո
րիմ

րիմ 'ի բազում անօրէնութեանց իմոց. խթեա 'ի քարացեալ սրտէ իմ. և հան ինձ արտասուս ապաշխարութե։

(Է)

Գանձդ ամ̄ բարութեց. շնորհեա ինձ դանկն մի չափ 'ի բազում քո առատ բարեացդ՝ որ չարաչար եմ աղքատացեալ և մերկացեալ. զգեցո և կերակրեա զիս արտասուօք ապաշխարութեան։

(Ը)

Լոյս Ճշմարիտ քս̄ որ լուսաւորես զա̄մ մարդ՝ լուսաւորեա զխաւարեալս մեղօք. բաց զաչս սրտի իմ. և հաստատեա յերկիւղ և 'ի սէր պատուիրանաց քոց։

(Թ)

Մի դատեր. և մի դատապարտեր զիս ըստ [illegible] անբաւ չարեաց գործոց իմոց. և մի կորուսցես զիս ը̄ այլսն՝ որք զայրացուցին զքեզ. այլ ընդ

փառաւորելոյն փառաւորեալ․ և
ընդ պսակելոցն պսակեալ և ընդ
բերկրելոցն ուրախացեալ։

(ԺԴ)

Չա՛ր է ինձ Տէր․ բայց յուսամ յո-
ղորմութիւնդ քո․ զի և շունք կերակ-
րին ՚ի փշրանաց անկելոց սեղանոյ տեառն
իւրեանց․ շուն կոչեա՛ զիս Տէր՝ զի
գայցեմ զկնի քո։ Հովի՛ւ բարի խընդ-
րեա՛ զիս զմոլորեալս։ Նաւապետ
բարի յս՝ փրկեա՛ զիս ՚ի բազմութենէ
ալեաց ծովու մեղաց իմոց․ և տուր
ինձ նաւահանգիստ խաղաղութեան։

(ԺԵ)

Տուր ինձ Տէր սուգ․ և արտասուօք
կարողացո՛ զմարմինս իմ․ կակղացո՛
զքարացեալ սիրտս իմ․ և ժողովեա՛
զմիտս իմ ՚ի քեզ․ Ջնջեա՛ զբազմութի-
յանցանաց իմոց․ և շնորհեա ինձ
զօրութիւն իմ։ Ընկալ և մի՛ անտես
առներ զհառաչանս սրտի իմոյ։

Տուր

(ժ.Ա.)

Տուր ինձ իմաստութի. և տնկեա՛ տր զահ և զերկիւղ քո 'ի սրտի իմում: Լուսաւորեա՛ զխորհուրդս իմ. կարողացո՛ զմարմինս իմ ժուժկալութ կալ 'ի պատուիրանի քում յամ ժամ:

(ժ.Բ.)

Բա՛ց տր զաչս սրտի իմոյ. և լուսաւորեա՛ հոգւովդ տրդ: Պարգևեա՛ ինձ առողջ խորհուրդս և առաքինի վարս՝ [illegible] հանապազ. ահիւ և դողութ կալ առաջի՝ յամ ժամ անդադար:

(ժ.Գ.)

Մի՛ բարեբար և մարդասէր տէր՝ առանց չարչարանաց և ժուժկալութեց զիարդ ազատեցայց 'ի բազմութէ մեղաց իմոց. զի մարմնով ակար եմ. և հոգւով խաւար. ողորմեա՛ տր՝ և ըստ կամիս օգնեա՛ ինձ:

(ժ.Դ.)

Անոխակալ տր՝ մի՛ վն բազում չա-

րեաց

րեաց իմոց անուշ առնել զիս. այլ դարձիր 'ի յիս՝ և դարձո զամ̃ ցանկութիւն իմ 'ի քեզ. և զքեզ տուր միայն սիրել 'ի բոլոր սրտէ իմմէ: 'ի նուազ և յանպաճուճ կերակրոց ամբողջ պահեա զմարմինս իմ:

(ԺԹ.)

Պատկերացո՛ Տր՝ զանհրաժեշտ գալուստ քո առաջի աչաց իմոց. և դողացո՛ զմարմինս իմ սգով և լալ անդադար յերկիւղէ ահեղ դատաստանաց քոց. և մի՛ փակեր զգութ արարչական սիրոյ 'ի ստեղծուածոյս քո՝ որ մեղօքս եմ մեռեալ:

Ի.

Մերժեցո՛ Տր զեղխս գործել ինձ յամ̃ ժամ. և խափանեա զամ̃ չարիս 'ի չար մտաց իմոց. 'ի սխալէ և յանուղղոյ գնացից՝ և 'ի չար սովորութե̃ դադարեցո՛ զիս. և հաստատեա յերկիւղ և 'ի սէր պատուիրանաց քոց:

ԺԸ.

Արեգակնդ արդարութե՝ փայլեա՛ իմ և ազատիչդ յս քս. 'ի լոյս քո ապաւինիմ · լուսաւորեա՛ և ջերմացո՛ զմիտս իմ ։ Հրակիզեա՛ զչար խորհուրդս իմ · և հալեա՛ զսառնամանիք մեղաց իմոց · Շնորհեա՛ ինձ դարձուն հոգւոյ իմոյ՝ ծաղկել և պտղաբերել զարդարութե պտուղն ։

ԺԹ.

Ազատիչդ քս՝ ազատեա՛ զիս 'ի դառնացուցիչ օդոց մեղաց ձմերայնոց · զխաւարեալ և ցրտացեալ հոգիս իմ պայծառացո՛ և ջերմացո՛ · և ցօղեա՛ զցօղն շնորհի ջերմութե քո 'ի յանդաստանս մտաց սրտի իմում ։

Ի

Շնչեա՛ տր զհարաւ քաղցրութե շնչոյ հոգւոյդ սբյ 'ի խստացեալ և 'ի թանձրացեալ սիրտս իմ · և զարթո՛ ուղարը՛ դուռ փայլատակմանը քո ըղ.

սաւ

սառնացեալ և զցամաքեալ միտս իմ:

(ԻԱ.)

Բայց տէր զփակեալ դուռն սրտի իմոյ. և ծագեա 'ի ներքս զլուսաւորութիւն ճառագայթից քոց: Սրբեա՛ և զաղտ մեղաց իմոց. և զվէրս հոգւոյ իմոյ բժշկեա՛: Ամրացո՛ երկիւղիւ քո և զօրացո՛ առնել զարդարութի՛ն յամ ժամ:

(ԻԲ`)

Աղբերացո՛ Տ̄ր զգլուխ իմ 'ի բղխումն արտասուա՛ց· լուա՛ զթարախ հոգւոյ իմոյ, սրբեա զգայարանս իմ: Ու զգործօղս չարեաց՝ փոխարկեա 'ի զղջումն ջերմ սիրոյ քո՝ զգաստ մրմ-նոյ կեալ 'ի պատուիրանս քում:

(ԻԳ.)

Ձգեա՛ Տ̄ր զձեռն քո 'ի նաւաբեկեալս՝ որ ընկղմեալս եմ 'ի խորս չարեաց· փրկեա զիս 'ի սաստիկ ծովածուփ բռնութենէ մեղաց իմոց ալեաց:

Սան

Սանձեա՛ Տէր և կարկեա՛ զխստերախօս
լեզուս իմ 'ի զրպարտանաց և ունայնու-
թեանց կենցաղոյս:

(ԺԳ)

Աղբիւր որ զծարաւ հոգւոյ իմոյ յա-
ռատաբուղխ շնորհէ քումմէ. և մի՛
անտես առներ զատոչորումն սրտի իմոյ
Պապակեալ 'ի տապոյ չարեաց իմոց.
զովացո՛ և լո՛ւա զապականեալս և զհո-
տեալ շրթունս իմ Ջրով ողորմութեան քո:

(ԺԴ)

Նորոգեա՛ որ զլուսաւորութիւն և զխա-
ղաղութիւն շնորհաց քոց 'ի սրտի իմում.
Լոյս զցայգն գիշեր մեղաց` 'ի մտաց
իմոց հալածեա՛. և մարմնոյ իմոյ շը-
նորհեա զարիական վարս` առաքինու-
թեան կեալ 'ի հաճոյս կամաց քոց:
Լոյս հան զփուշ մեղաց 'ի սրտէ իմ-
մէ. զի հոգի իմ չարաչար վիրաւորի.
և սերմանեա սերմն բարի 'ի սրտի
իմում աճեցուցանել և պտղաբերել

զար

զարդարութեան սրտուղն ։

ԻԶ.

Հալածեա՛ Տէր զխաւար ՚ի հոգւոյ իմոյ. և զգեցո՛ ՚ի լոյս արդարութե ճառագայթից քոց ։ Զարդարեա երկիւղիւ՝ զղջմամբ ՚և արտասուօք զսիրտ իմ. երկնչել ՚ի դատաստանաց քոց և պահել զա՟մ պատուիրանս քո ։

ԻԷ.

Զարթո՛ զիս Տէր յահագին խորութէ քնոյ մեղաց. և զտարակուսեալ մարմինս իմ զգաստացո՛ յա՟մ գործս բարիս. խորհել միշտ մեծաւ երկիւղիւ, և առնել զհաճոյս քո յա՟մ ժամ ։

ԻԸ.

Ազատեա՛ զիս Տէր ՚ի ծառայութէ մեղաց. և խառնեա՛ ՚ի թիւս ծառայից քոց՝ որք սիրեցին զքեզ և զպատուիրանս քո պահեցին. տո՛ւր զերկիւղ նդ ՚ի սրտի իմում. և ուսո՛ զիս գնալ ՚ի շաւիղս գնացից նդ ։

Թէ

ԺԹ.

Յուեթեւացի՛ զկալէս մարմնոյ իմոյ՝ և յամախեսեալ ի սա զշնորհս հոգւոյդ սբյ՝ լինել տաճար և բնակարան ած. ային կամաց քոց։ Մնյաց տիրով սիրել զքեզ և տալ զամ ցանկութիւնս և զսէր աշխարհիս այսորիկ. որով եղև կորուստ և անցումն հոգւոյս։

Ի

Ողորմեա՛ տէր յանմարդաբնակ անապատի. և ի ձեռն սրբին արժանացուցեր զիս խառնիլ ընդ առաջին մեր հարանցն արի և զգաստ ժուժկալութբ ժառանգել զխոստացեալ պարգևսն։

ԻԱ.

Առաջնորդեա ինձ տէր ի նեղ և ի նուրբ ճանապարհն. որ առաջնորդեցեր սբց քոց. և զօրացո զտկարութիւն իմ ժուժկալութբ և համբերութբ գնալ ի ճանապարհն քո ջերմեռանդ սրտիւ։

(ԼԲ)

Նայեաց տէր 'ի նեղեալ և 'ի թարա-
խեալ հոգիս իմ. և լո՛ւա՛ ձայնին
ջրով. հոգևոր աղիւդ համեմեա. և
անուշահոտ իւղովդ մեզ օծեա. և
զկատարեալ առողջութիւն ընծեռեա:

(ԼԳ)

Անօրացո՛ տէր զքուն աչաց իմոց և
թափեա զնիրհումն 'ի գլխոյ ի-
մոյ. զի ծանրացեալ դանդաղանօք՝
պաշարէ զմարմինս իմ: Արա՛ զիս տէր
արթունս և պատրաստ յամենայն ժամ.
զի զգաստութեամբ և արդարութեամբ վարե-
ցից զկեանս իմ:

(ԼԴ)

Տե՛ս տէր զլքումն որովայնի իմոյ որ
զօրացեալ է 'ի վերայ իմ. հանապազ
ցանկայ կերակրոյ և ըմպելւոյ՝ և
համեղութեան խորտկաց. այլ դու տէր
յամենայնի կարօղ՝ կտրեա զցանկութիւն
մարմնոյս անձնոյս:

(ԻԵ)

Տէ՛ր քանզի միտք իմ ընդելեալ պղտո-
րել բանդագուշել չէլի 'ի հոսանս
երկրաւոր կենցաղոյս. այլ դու Տէր
լուսաւորեա զաչս հոգւոյս առանց
զբաղմանց և երկմտութեանց՝ առի և
զգաստ ամենայորդոր փութով գալ
զհետ ամենայն սիրոյ քո:

(ԻԶ)

Համբերեա Տէր զամ չար մտածմունս
երկրաքարշս 'ի խորհրդոյ մտաց իմոց.
արմատ բարեաց տնկեա հաստատուն
'ի սրտի իմում. և պտուղ շնորհաց
'ի հոգիս իմ նկարեա:

(ԻԷ)

Աղաչեմ բարերար և ողորմած Տէր՝
ալթունս և զօրութիւնս պատրաստ-
եա ինձ. ուսո՛ ինձ գնալ 'ի ճանա-
պարհս քո բարիս. զի արժանի եղէց
մեծի փառաց քո:

(ԻԸ)

Տէ՛ր քանզի ցանկութեան ճաշակման

տմիւ զբաղեցուցանէ զմիտս իմ. որդ՝ հալածեա զորկորստուի յինէն յորմէ խաբեցայ միշտ. և կերակ֊ րեաւ զիս երկնաւորիդ քո մ̃բդ:

ԼԹ

Առաքեա Տէր զմի 'ի սերովբէից քոյ՝ բերելով կայծակն հրոյ՝ մեր֊ ձեցուցանել 'ի շրթունս իմ. և հան֊ ցէ ի բաց զանօրէնութիւնս իմ. և զմեղս իմ սրբեսցէ. և զխորհուրդս իմ մաք֊ րեսցէ. և զաղտեղութիւնս իմ ջնջեսցէ և լուսաւորեսցէ զմիտս իմ, ժառան֊ գել նովաւ զկեանսն յաւիտենից:

(Խ)

Առաքեա Տր զբաժակ ուրախա֊ րար հոգւոյդ Ս̃բյ 'ի յեղկելիս՝ որ ծարաւի եմ առ քեզ. արբո և զուար֊ թացո զեռանդն սրտոյ քո. լոյծ և ի բաց ջնջեա զմրուր դառնութեան յանցանաց իմոց:

(ԽԱ)

Առաքեա տէր զլոյս քո. և լուսա

ւորեա՛ զմիտս իմ. և զխորհուրդս իմ լուսով գիտութեան քո. զխաւար մեղաց իմոց հալածեա. և զտկարութիւն անձին իմոյ կակղացո ՚ի ջանս և ՚ի վաստակս հոգւոյ իմոյ.

(ԽԱ.)

Առաքեա՛ Տէր զհրեշտակ խաղաղութեան քո վերակացու և պահապան անձին իմոյ՝ տուր իշխանութիւն. գնալ ՚ի վերայ իժի և քարբի. և կոխել զամենայն զօրութիւն թշնամւոյն: և զիս պահեա՛ Տէր ոչ բերական ընդ հովանեաւ թեւոց քոց.

(ԽԲ.)

Յորժամ երթայցեմ ՚ի ճանապարհ, մի՛ թողուր զիս միայն. այլ առաքեա՛ զօգնականութիւն քո զկնի իմ, պահելով զիս յամենայն փորձութեանց սատանայի ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի: Եւ՛ չտալ թոյլ մեղանչել յողդողդ և թոյլ մտաց իմոց. այլ կոծել զկոծ ՚ի վերայ մեղաց և անօրէնութեան իմոյ:

А 688
ՀՍՍՀ ԳԱ

(ԽԴ)

Պահեա զիս տէր 'ի բանից և 'ի գոր-ծոց. 'ի տեսութենց և 'ի չղեղիչ խոր-հրդոց. և զերկիւղ դատաստանի քո տպաւորեա 'ի սրտի իմում, ան-զբաղ յօժարութ մտօք փութալ և պահել զպատուիրանս քո :

(ԽԵ)

Փակեա տէր զդուռն մեղաց իմոց. և բաց ինձ զդուռն լուսոյ և արդարութ զի երկնաւորացն մտով եկից զհետ իմոյ առաջնորդ: Որ ասացեր՝ եկայք առ իս ամ աշխատեալք: Եւ դարձեալ թէ՝ որ խնդրէ, առնու. որ հայցէ, գը-տանէ. և որ բախէ՝ բացցի նմա :

(ԽԶ)

Նայեաց տէր 'ի մերկութ անձին իմոյ՝ զոր կողոպտեաց թշնամին. և այժմ խայտառակ և ամօթալից կամ առաջի քո : Զարդարեա և զգե-ցո ինձ հանդերձ. մոյծ և ուրախու-

ցո

ցո՛ ՚ի կոչումն բաղձելոյդ քոյ։

(ԽԷ)

Զգեցո՛ ինձ Տ՟ր զպատմուճանն զա-ւազին զոր մերկացայ մեղօք ի մօրէ. ցոյց զանոխակալութիւն քո-յին և լուսաւորեայ ողորմութ՟ քո զար-դարեա՛ զմերկութիւն իմ։

(ԽԸ)

Լո՛ւր Տ՟ր աղաղակի անառակիս՝ որ անօթոյ կամ առաջի քո. զգանձ հայրենիս վատնեալ՝ սովամահ կորըն-չիմ. կերակրելի հաւասար եղէ խո-զից անասնոց և նմանեցայ նց։

(ԽԹ.)

Մի՛ մերժեր զիս Տ՟ր ՚ի հայրենի գթոյ քո. համարձակիմ ՚ի խնամ սիրոյ քո. ՚ի ծնողէդ վերջացայ՝ և զոր-դիութիւն իմ ուրացայ։ Հա՛յր՝ մեղայ յերկինս և առաջի քո. չեմ արժա-նի կոչել որդի քո. արա զիս իբրև մի ՚ի վարձկանաց քոց։

Զար

(Ճ)

Զարդարեա՛ զիս Տէր մեծաւ երկիւ-
ղիւ քո. և դարձո՛ յանառակութենէ ՚ի
յարդարութիւն. յաղտեղութենէ ՚ի սրբութիւն.
՚ի ծուլութենէ ՚ի զգաստութիւն. ժուժկա-
լութեամբ գնալ ՚ի ճանապարհս քո ուղիղս։

(ՃԱ.)

Պատուարեա՛ զիս Տէր ՚ի չարաչար
խորհրդոց իմոց. և յառնելոյ զկամս
մտաց իմոց և մարմնոյ իմոյ. զահա-
գին օր դատաստանին քո Տէր նկարեա՛
առաջի աչաց իմոց. դողալ և սար-
սել ՚ի դատաստանաց քոց։

(ՃԲ.)

Պայծառացո՛ Տէր զլապտեր հոգւոյ
իմոյ ըստ կուսանացն իմաստնոց. և
շնորհեա՛ պատրաստել արթնութեամբ՝ ընդ
առաջ ելանել երկնաւոր փեսային.
զի մի՛ մնասցուք արտաքս ըստ յիմար
կուսանացն։

(ՃԳ.)

Ծանո՛ Տէր ինձ զճանապարհս քո և

ուսո՛ ինձ զարդարութիւն քո. հեռացո՛
տ̄ր զմարմինս իմ ՚ի խորհրդոց չա-
րեաց՝ և հաստատեա՛ յերկիւղ բա-
րեաց. տ̄ր և անարատ կեալ առաջի
քո յամ̄ ժամ:

(Ժ՛Դ)

Զանօրէնութիւնս իմ ընջեա՛ տ̄ր. ՚ի յոյս
բարեաց և յերկիւղ քո զմիտս
իմ բևեռեա՛ լցեալ սիրով պաշտել և
ակն ունել մեծի գալստեան քո:

(Ժ՛Ե)

Զօրացո՛ զիս տ̄ր ՚ի պատուիրանաց
քոց՝ անսալ երկիւղիւ. դողալ և
սարսել ՚ի դատաստանաց քոց. խնդրել
զարդարութի̄ և զիրաւունս երեսաց
քոց. առնուլ զպարգևս շնորհաց քոց

(Ժ.Զ.)

Արձակեա՛ զիս տ̄ր ՚ի կապանաց մե-
ղաց իմոց. և զնացեալս մեղօք՝ վերըս-
տին նորոգեա՛. և զխաւարեալս ՚ի ցան-
կութ̄ մարմնոյս լուսաւորեա՛ գնալով

՚ի

'ի ճանապարհս խաղաղութեան զի տեսցեն
աչք իմ զփրկութիւն քո՝ զոր պատրաստ-
եցեր ՟երց քոց։

(Նոր․)

Բժշկեա տէր զանբժշկելի հիւան-
դութիւնս իմ. որ կարկամեալ դնիմ 'ի
մահիճս մեղաց իմոց, և դեգերեալ
կամ 'ի դուռն երկրորդ սելովմայ.
ապաւինել և ակն ունիլ մեծի գալըս-
տեան քո։

(Նոր․)

Հրամայեա տէր ինձ ոտս զանդամա-
լուծին առողջանալ. խորտակել զան-
կողինս ցաւոց իմոց։ շրջիլ ընդ կամա-
րարս քո. 'ի տան ՟տն և 'ի դաւիթս ՟այ
ծառայել և ոչ մեղանչել։ Խորտակեա
՟տր զբռնութիւն սատնյի. հատ և 'ի բաց ըն-
կեա զզօրութիւն նր։ արգել զյարձակու-
մունս նր 'ի վր իմ. զի տարապարհակ վա-
րեալ զմարմինս իմ, տանի ընդ արձա-
կութիւն ճանապարհի՝ որ տանի 'ի կորուստ

և

և յապականութենէ ։

(ԻԹ)

Յիշեցո՛ տէր զաղէտս և մոռացեալ մեղաց իմոց զահաւոր և զոսկալի դատաստան քո. զպատիւ և զփառսն արդարոց. և զանշիջելի տանջանս մեղաւորաց. և նոքօք զարհուրեալ դողացո՛ զմիտս իմ տեսանել զմահ հանապազ առաջի աչաց իմոց ։

(Լ)

Բեւեռեա՛ տէր զմարմինս իմ ընդ երկիւղ քո. և ի սէր պատուիրանաց քոց. և զհրամայեալսն ՚ի նմա՛ երկիւղիւ լսել. առանց ձանձրութե կատարել միշտ՝ և մերկանալ ՚ի մեղաց և ՚ի ցանկութեց կենցաղոյս. և պայծառանալ վարուք առաքինութե ։

(ԼԱ)

Փրկեա՛ զիս տէր ՚ի դարանաձիգ նետից սատանայի. որ բազում մեքենայիւք պատեալ պաշարէ զիս։ Նոր առնել

 զմիտս

զմիտս իմ. վարե՛ 'ի գեհենոյն ցանկութ
մեղաց. առնելով ծառը և այսպէս կա
տականաց Թշնամեաց:

(ԿԲ)

Ամրացո՛ զիս տէր յերկիւղ քո. և զօ-
րացո՛ զօրութ քո. զհեշտանդութ հոգ-
ւոյ իմոյ առողջացո՛. և զցաւս մարմ-
նոյս բժշկեա՛. և զջերմութ սրտի քո՛
հաստատեա՛ 'ի սրտի իմում, չարչա-
րակից լինել մբց քոց.

(ԿԳ)

Դարձո՛ զգերեալս 'ի սանյէ. և զմե-
ղօք վաճառեալս եգիպտականն և խիստ
տանջանացն՝ փրկեա 'ի բռնակալ չար
ապասաւորաց դիւացն. և յեղեգնա
կոխ մեղացն հանեալ՝ և արկցես զիս
յերկիրն աւետեաց:

(ԿԴ)

Ընկղմեա՛ տէր զԹշնամին իմ ընդ զօ
րութ փարաւօնի. զի ապաւինացել
'ի քէ իմ խորխատայ. դարձուցանելով
զիս

զիս յաւուրն յանցանաց ընդ երխա-
նուէ կուրոլ ծառայել մեղաց և անօ-
րէնութեանց :

(ԿԷ)

Զերծ ո՛ զիս Տէր 'ի լերինս՝ քարան-
ձաւէ. կամ 'ի տեղի անապատի. ուր
և ողորմութիւն քո առաջնորդեսցէ ինձ.
հանդիպիլ մեծի փառաց անուան քո.
տալ ինձ զթևս աղաւնակերպ հոգ-
ւոյդ սրբոյ՝ թռչել և վերանալ խառ-
նիլ յերամս արդարոցն :

(ԿԸ.)

Ժամանեցո՛ զիս Տէր յօթևանս ար-
դարոց քոց. և զհանդերձ աշխա-
տութեան որ հարցն պարգևեա ինձ. ան-
տես արա զյանցանս իմ և դատաւո-
րեալ տուր ժառանգել ընդ սրբս և ընդ
մկրտեալս անուան քո :

(ԿԹ.)

Հաստատեա՛ Տէր զխաղաղութիւն և ըզ-
պայծառութիւն լուսոյ կենաց անձին
իմոյ.

իմոյ. զի մի՛ խոտորեցայց յաջ կամ յահեակ։ Եւ զատապարտեալ յաւուր դատաստեան քո՝ պահանջելով զյետին նաքարակիտն մինչ իսպառ.

(ԿԸ)

Մի՛ մերժեր զիս ՚ի բազմագութ ողորմութենէ քոյ. զապաւինեալս ՚ի քեզ ամրացո՛ անմերկնեալ պահելով յամ որոգայթից սատանայի. զի մի գերի վարեալ տանիցէ զմիտս իմ ՚ի զբաղումն եւ ՚ի չար ծառայութիւն,

(ԿԹ)

Ուսո՛ զիս տէր առնել զարդարութիւն. խօսել զճշմարտութիւն. սիրել զբարութիւն, եւ ատել զաղտեղութիւն։ խոտորել ՚ի չարեաց, եւ գնալ ՚ի ճանապարհս բարեաց։

(Հ)

Ապրեցո՛ զիս տէր յորսողաց՝ որք դան ՚ի վր իմ, ընկենել զիս ՚ի մեղս եւ ՚ի ծուլութիւն անժուժկալութեան. մոռացումն առնել յանցանաց իմոց.

եւ

և ո՛չ տալ յիշել զօր հատուցման .
և զսպասելի պատասխանին որ ասէ՛ .
Երթա՛յք յինէն անիծեալք ՚ի հուրն
յաւիտենից :

(ԺԱ.)

Կանգնեա՛ զիս Տէր ՚ի գլորմանէ . և ՚ի բազմամեղ անդնդային խորոց վեր֊
բարձրացո՛ և բարձրացո՛ Թևօք հոգւոյդ
սրբոյ ՚ի խնդրուածս հաճոյից . ՚ի նորոգումն և ՚ի լուսաւորութիւն մտացս . ՚ի ջնջումն մեղացս . և ՚ի կատարումն
Տէր պատուիրանաց քոց .

(ԺԲ.)

Խնդրեա՛ Տէր զեղծեալ և զկորուսեալ քո պատկերս . որ ՚ի մէջ
աղբի և տղմի մեղաց փակեալ կամ.
գտո ածեալ աւելաւ շնորհի քո և
դիր ՚ի գանձանակն առաջին յորմէ
անկայ :

(ԺԳ.)

Ե՛կ Տէր ՚ի տեսութիւն հիւանդացեալ

հոգւոյ իմոյ. դիր զձեռն քո 'ի վե-
րիմ. բժշկեա՛ ամոքով. զօրացի՛ր ա՛ռ
զմահիճս քո. և երթ 'ի տուն քո
արդարութեան:

(ՃԲ)

Ե՛կ Տէր 'ի խնդիր մոլորելոյս. որ յա-
ճեալ շրջիմ արտաքոյ հօտի պատուի-
րանաց քոց. գազանաբեկ եղել և քա-
րակէժ մեղօք կործանանարիմ 'ի դեւաց.
ըմբռնեա՛ և ա՛ծ 'ի փարախ հայրենի.
և խառնեա՛ 'ի դասունս հօտի քո:

(ՃԳ)

Հետեւեա՛ Տէր զհետ ճողոպրելոյս 'ի
քէն. որսագայլէս փութացի՛ր.
հա՛ս և ըմբռնեա՛ զապստամբեալս 'ի
ձայնէ կոչման քո. և դի՛ր 'ի բանդ-
կապանաց անխզելի սիրոյ քո:

(ՃԴ)

Մի՛ թողուր զիս Տէր 'ի հեռանալ
սիրոյ պատուիրանաց քոց՝ և 'ի
վարուց առաքինութեց. այլ յորդո-
րեա՛

րեա՛ առաւելուլ յա՛մ գործս արդա-
րութե. առանց մեղաց և առանց երկք-
խախանուածոց պաշտել զքեզ սըր-
բութբ և արդարութբ առաջի քո զա՛մ
աւուրս կենաց իմոց ։

(ԺԷ)

Մի՛ մատներ զիս ո՛ր ի ցանկութի՛
մեղաց. ի քուն աչաց և ի ցանկութի
մտաց. այլ պարսպեա՛ երկիւղիւ՛. և
ապրեցո՛ յամենանենգաւոր չար դիւացն
և յաշխարհական զբօսանաց ։

(ԺԸ)

Մի՛ յապաղեր տալ ինձ զփրկութի
հոգւոյ և զջերմութի սիրոյ. զկե-
րակրոյ պարկեշտութի և զմարմնոյ
ժուժկալութի. զարտասուաց բղխումն.
զանդադար աղօթս. զհնազանդութի
և զհամբերութի յուսոյ ։

(ԺԹ)

Յաղթեա՛ տէր հակառակամարտին
իմոյ. և զօրացո՛ զիս ընդ դիմակաց

լի

լինիլ պատերազմողին 'ի մէջ իմ. և դնե-
ցո́ ինձ զզրահն հաւատոյ . պահօք
և աղօթիւք սրբել զաղտս ցանկութե̃
և զխորհուրդս մարմնականս . և առ-
նուլ զշնորհս փրկական ։

(Չ)

Տուր ինձ տէր տեղի ապաշխարութե̃ .
աշխատութե̃ հանդիստ . խաղաղութե̃
հոգի . և արդարութե̃ ճանապարհ .
ամբծութե̃ զէն . հաստատութե̃ յոյս .
և ուղղութեան երկիւղ ։

(ՉԱ)

Անցո́ զիս տէր ընդ անհուն անցից
մեղաց՝ խորաթուիչ ծովահեղձ ցան-
կական կենցաղոյս . և շնորհեա́ ինձ
'ի լոյս աչացս՝ և 'ի միտս տեսութի .
'ի հանգիստ կենաց . 'ի հանդիպումն
շնորհաց . 'ի շաւիղս ճանապարհացն
արդարութեան ։

(ՉԲ)

Շնորհեա́ ինձ տէր լալ աչացս . ար-

տասս

տասուաց հոսմամբ · մեղաց սուգ · մտաց սրտի երկիւղ · ոսկերաց իմոց սարսափումն և դողումն վ̃ս տանջանաց · կենաց ճանապարհ · և անդադար պաշտաման ։

(ՁԿ)

Արիացո՛ զիս տր ՚ի պատուիրանաց պահպանութի · որով յայտնի ժուժկալութի ՚ի մարմ պատերազմի · բանականին յաղթութի · ՚ի մարմնի մեռանիլ · և պայծառանալ ՚ի հանդերձս ։

(ՁԴ)

Կեցո՛ զիս տր երկիւղիւ և զղջմամբ · արտասուօք և հառաչանօք · սիրով և սրբութ · շնորհօք և ճշմարտութ · գիտութ և ամ առաքինութ ։

(ՁԻ)

Զենջեա՛ տր զբազմութի մեղաց իմոց · և թափեա՛ զմրուր դառնութե յանձանաց · և պարարեա զսիրտ իմ արբմամբ սբ հոգւոյդ · և զփշաբեր մար-

մինս

Միտս իմ լցո՛ շնորհօք. զարդարո՛ և
'ի պտղաբերութիւն փոխարկեա՛:

(Ձ.Ը.)

Երևեցո՛ տ̅ր զշնորհս քո՝ զգութ
և զողորմութիւն քո 'ի պաշտօնեայս
քո. և տաճարացո՛ զիս բնակարան
լինել ամենասուրբ հոգւոյդ. մի՛ և՛ս ծա-
ռայել մեղաց և ապականութեանց:

(ՁԻ.)

Բժշկեա՛ զիս տ̅ր 'ի հպարտութենէ և
յամբարտաւանութենէ. 'ի սնափա-
ռութենէ. 'ի մարդահաճութենէ և յոխա-
կալութենէ. 'ի նախանձու և 'ի յատելութենէ
և յամ̅ չարութենէ:

(ՁՐ.)

Փրկեա՛ զիս տ̅ր 'ի մարդկային գո-
վեստից 'ի փառաց և 'ի մեծարանաց.
լոյս կարծելով զխաւարս՝ համբաւեն
'ի վ̅ր իմ բարի՝ զեղկելիս և զողորմե-
լիս: Համբաւեն զիս առաքինի. և
ես եմ արտասուելի և անթիւ մե-

ողջ լե՛ր: Նորածկեա՛ զիս 'ի լուսոյ սուտ գովութեանց և երանութեանց. զի 'չ գիտեն զմեղս իմ: Ասեն իմ սրբութիւն՝ և ես եմ աղտեղութիւն. կերպարանեմ առաքինութիւն՝ և կեամ անառակութիւն. փայլեմ երկիւղածութիւն. և վարեմ մարդահաճութիւն. ճանաչեմ զճըշմարտութիւն՝ և խօսիմ զստութիւն. գիտեմ զարդարութիւն՝ և գործեմ զանօրէնութիւն

(ՁԹ)

Քաւեա՛ զիս տէր 'ի մեղաց և 'ի բամբասանաց. և թո՛ղ ինձ զանժուժկալութիւն և զծուլութիւն. զորկորստութիւն և զդատարկաբանութիւն. զցանկութիւն աղտեղութիւն. զհայհոյութիւն և զամենայն բիծս չարեաց:

(Ղ.)

Կացո՛ զիս տէր հաստատուն անշարժ 'ի տեղի փորձանաց պատերազմի. առանց երկիւղի քաջ և ախոյ հաւատով և յորդորական սիրով՝ զօրա-

-ձեդ լինել ընդ եկեղոյ դիմայն 'ի
վր̄ իմ. զինեա զիս ամրակուռ զինու
քո՝ առ պատերազմ և յաղթել
թշնամոյն հակառակամարտի. որ
կամի խաղալ զիս որսալ:

(Դ.Մ.)

Զընկղմեալս անէր 'ի խորս մեղաց
հանելս և բերցես 'ի լոյս պատուի-
րանաց քոց. և առ քեզ կոչեսցես զ
հեռացեալս 'ի քէն. և թողցես զ
գործս իմ անօրէնութե̄. զապականեալս
'ի չէք զ մխիթարեսցես. զարձակեալս
'ի կապոյ պատուիրանաց քոց՝ ըմ-
բռնեա ընդ լուծ սիրոյ քո:

(Դ.Ն.)

Զգութ սիրոյ քո տ̄ր միաւորեա
յիս. և զարգելեալս 'ի կապանաց
բանից՝ արձակեսցես. և խոցեա զփափագանս
մեղաց իմոց. աղ̄ զնորոգեա յինձ 'ի Նա-
խապապն. և անդի յորբէն պատարա-
գեա և պահեա ընդ շնորհ քո:

(ՂԳ)

Հաղորդս արա զիս Տէր ամենայնի սի-
րոյ քո · սիրել զպատուիրանս քո
և գնալ 'ի ճանապարհս քո · համբե-
րել մինչև ցմահ վասն անուան քո ·
մտանել 'ի փառս և գալ ընդ սուրբս
քո · և ուրախանալ միշտ ընդ կամա-
րարս քո :

(ՂԴ)

Գթա՛ 'ի մեղուցեալ և յեղկելի անձն
իմ Տէր · խափանեա զանասուն ցան-
կութիւն իմ · սրբեա զաղտեղութիւն մե-
ղաց · և քաւեա զանօրէնութիւն իմ ·
բժշկեա զվիրաւորեալ հոգիս · և ա-
ռողջացո զհիւանդացեալ մարմին իմ ·
ցրուեա զչարն յինէն · և ժողովեա
զբարիս և լցո զպակասութիւն իմ :

(ՂԵ)

Առաջի քո անկանիմ և խնդրեմ
զթողութիւն մեղաց իմոց · զպաղա-
տանս իմ ընկա՛լ · և քաւիչ լեր յան-

ցանաց իմոց. պայծառացո՛ և լուսաւորեա՛ զխորհուրդս և զմիտս իմ. կարողացո՛ զմարմինս իմ անդադար կալ 'ի փառաբանութիւն անուանդ քում սրբոյ։

(Գ. Զ.)

Զանկեալս մեղօք կանգնեա՛ տէր և զխոցեալս 'ի թշնամւոյն դեղատուեա՛. բարձ զցաւս մեղաց և զվէրացն զկսկիծ յանցանաց. յափշտակեա՛ 'ի դառն մահճաց. և ազատեա՛ յանողորմ տանջանաց. 'ի մարմնական յղփանաց հեռացո՛ և 'ի դաս ծդնաւորացն դասեցո՛.

(Գ. Լ.)

Լեր վերակացու և պահապան անձին իմոյ ո՛վ տր̃ իմ յս̃. պահեա՛ զիս 'ի դիւաց. և փրկեա՛ զիս 'ի մարդկային փորձանաց։ Հակառակողաց յաղթեա՛ և կացո՛ զիս 'ի մէջ պատերազմողաց քաջ և ընտիր լինիլ. գոր

Ծանուցեալ ինձ լինել բժշկութեան մեղաց՝ և համբերել վշտաց. առաքինաջան գործովք հանդիպել քում ածային շնորհացդ :

(Դ. Ը.)

Վայ ինձ տէր՝ վայ ինձ. զի մեղօք կործանեցայ. և մտօք խմովք աղտեղեցայ. 'ի բարեաց ունայնացայ՝ և'ի սիրոյ ցամաքեցայ. 'ի լուսոյ խաւարեցայ՝ և'ի գնալոյ դադարեցայ : Ոչ ունիմ աչս լալոյ և արտասուաց. ծփիմ տարակուսանաւ. զի յոյս. և ամէն բարեաց ոչ ունիմ :

(Դ. Թ.)

Կանգնեա՛ տէր զտառապեալ անձն իմ որ լի եմ մեղօք և անթիւ յանցանօք. և խարշեալ և տրոհեալ եմ ամ անդամօքս. յոտից մինչև ցգըլուխս ապականեալ. և չիք ճար բժշկութե. եթէ ոչ 'ի քէն տէր իմ յս. խոնարհեա առ վիրաւորեալս

դե.

դեղատուութբ. և մի՛ գարշիր 'ի չա
րահոտ ախտացելոյս ։

(Ժ)

Հեռացո՛ տէր զբերան իմ 'ի բամբա
սելոյ. և զլեզու իմ 'ի չար խօսե
լոյ. զականջս իմ 'ի չարալուր լսե-
լոյ և զձեռս իմ 'ի յափշտակելոյ. և
զոտս իմ 'ի յանաւակ գնացս երթալոյ.
և զամենայն անդամս իմ զգաստացո՛ միշտ
զհաճոյս քո կատարել ։

(ԺԱ)

Մեղայ քեզ տէր մեղայ. զի յան-
ցեայ զպատուիրանաւ քով. 'ի լու-
սոյ կենաց եղայ՝ և մտայ 'ի խաւար
մեղաց ցանկանալով աղտեղութեց ։
'Ի սիրոյ քո հեռացայ՝ ըմբռնեցայ 'ի
չարէն. և եղէ որդի կորստեան. ո-
ղորմեա՛ ինձ բազմամեղիս բարերար՝
զի դու միայն ես մարդասէր ։

(ԺԲ)

Ի քեզ տէր ապաւինիմ. որ քաւա-
րան ես մեղաւորաց. և փախուցե-

լոյս դատաւն · առա՛ մխիթարական ըղ-
թշնամին իմ: Օգնական զօ՛րլ ըզ-
ո՛չ ունիմ · բայց զքեզ միայն ունիմ
պաշտպան անձին իմոյ · 'ի վտանգս իմ
փրկեա · 'ի յողորմութենէ առաքեցո՛ · և
արժանի արա զիս լինել որդի յաւի-
տենին:

(Ղ՛Գ)

Ողորմեա՛ ինձ տէր կենաց և քաւիչ
մեղաց · կատարիչ խնդրուածոց և
արձակիչ կապելոց · բաշխող պարգե-
ւաց և տուիչ ամ̅ շնորհաց:

(Ղ՛Դ)

Լո՛ւր տէր զաղաչանս իմ · և ընկալ՛
զպաղատանս իմ · քաւեա՛ զյան-
ցանս իմ · և կատարեա՛ զխնդր-
ուածս իմ · արձակեա՛ զկապանս իմ,
և բժշկեա՛ զհոգի իմ · առողջացո՛
զմարմին իմ և ուղղեա՛ զգնացս իմ ·
փութացո՛ զիս ժամանել յօթևանս
սրբց քոց:

Հա

ԺԸ.

Հալածեա՛ տէր զբազում ախտաժէ-տութիւնս իմ. զցաւս ՚ի մարմնոյս՝ և զաղտ ՚ի հոգւոյս. զքուն ՚ի գլխոյս՝ և զյագուրդն որկորոյ։ Պահեա զխոր-հուրդս իմ անզբաղ. զսիրտ իմ սբ. և զմիտս իմ լուսաւոր. զցանկութիւն՝ առ քեզ. և զյօժարութիւն՝ յաղօթս ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի.

ԺԹ.

Բղխեա՛ տէր ՚ի գլուխ իմ աղբիւր վը-տակաց. և զանդս մտաց իմոց առո-գեա՛ զաղտ յանցանաց իմոց լուա՛. և սրբեա՛ զթարախ վիրաց իմոց ըզ-փուշ մեղաց իմոց խլեա և անկեա՛ զբոյս կենաց։ Աճեցո՛ տէր զարդա-րութիւն և նուաստացո՛ զանօրէնութիւն. Մեռո՛ զմարմնոյ ցանկութիւն և նորոգեա՛ զհոգւոյս կենդանութիւն.

Ի.

Կոչեա՛ տէր զմեղուցեալ անձն իմ ՚ի

քեզ. զի մերձենալ առ քեզ ոչ իշխեմ. պատկառեմ յամօթոյ՝ և զարհուրիմ 'ի գործոց իմոց. ոչ ունիմ առ քեզ համարձակութիւն՝ զի ես ինձէն եմ կորուսեալ: 'Ի տ՟ր պատուիրանաց քոց հեռացայ՝ և մերկացայ 'ի փառաց քոց. այլ դու տ՟ր գթա՛ յիս և ողորմեա՛ զի ստեղծուած եմ անարատ ձեռաց քոց.

(Դ՛Ր.)

Ոչ իշխեմ տ՟ր անյոյս լինել. զի ողորմած ես գթած. և փառս անճառ խոստացար դարձելոց մեղաւորաց. այլ ես զարհուրիմ և դողամ. և երկնչիմ 'ի բազում և յանթիւ մեղաց իմոց. զի պատրեալ խաբեցայ յորսողէն. և արդ զինչ լինիմ եղկելիս՝ որ տարակուսեալ եմ 'ի կենաց.

(Դ՛Ո)

Արա՛ զիս տ՟ր 'ի սուրբ և յարտա-

սուս վ͞ռ մեղաց իմոց. զի ծանրա-
ցեալ եմ անօրէնութե բեռամբ՝ և յա-
գեալ աղտեղի խորհրդով. շատ նե-
րեցեր ինձ զի ոչ խրատեցեր զիս ՚ի
մարմնի. արդ սաստեալ դողամ. Թէ
ոչ մնան ինձ այսպիսի չարիք։ Աղա-
չեմ բարերար տր՝ մի կորսեր զիս յա-
տենի. և տանջանաց մի՛ մատներ զիս.
այլ փրկեա ՚ի հրոյ դժնեին. և ՚ի յ-
տանջիցն ապրեցո. և ողորմեա ինձ.
զի դու միայն ես մարդասէր։

(Դ՛ժ)

Տա՛յ ինձ տր՝ զի ծփանք տարակու-
սանաց սպառեն զիս. և զսիրտ իմ
խռովեն. զոր աղօթեմ ոչ գիտեմ։
Աղմկեմ և ոչ իմանամ. շրթունք
իմ բարբառին՝ և միտք իմ ծողորել-
յածի այր և անդր և զկամսն ոչ
ունի։ Ո՛չ կամիմ զի իցէ անդ՝ բայց
ոչ դադարի. ոչ տեսանի աչօք և
ոչ ըմբռնի. զուր աշխատիմ և ոչ
ինչ

ինչ օգտիմ. որպէս ձայն հնչեալ պղնձի և ծնծղայի՝ թափուր և ունայն դատիմ. և անպտուղ գտանիմ յամենայն բարեաց:

(ՃԺԱ.)

Ընկա՛լ Տէր զմոլորեալս որ փախուցեալ կամ 'ի լերինս. որպէս ծառայ չար 'ի տանէ հալածեալ վասն մեղաց: Ե՛ս 'ի սուրբ եղբարց հրաժարեալ եմ. 'ի սուրբ պաշտամանց հեռացեալ. զի սիրօղ էի մեղաց՝ և նախատինք կրօնաւորաց. անյագ 'ի մեղաց և'ի զբրկանաց: Անգութ էի աղքատաց՝ և հակառակ պատուաւո՛րաց. անողորմ էի հիւա՛նդաց՝ և անմխիթար աշխատողաց. չէի իսկ արժանի կալ 'ի մէջ ճգնաւո՛րաց:

(ՃԺԲ.)

Հանգո՛ Տէր զշնորհս հոգւոյդ սրբոյ 'ի վերայ իմ. որ միայն եմ 'ի պատերազմի առանց օգնականի: Սրբեա՛

Տէր

Տէր զուարճար հոգւոյ իմոյ՝ և առիս
լեր ընդ երեկոյս։ Նա՛յ զանձս հոգ-
ւոյ իմոյ՝ և լուսաւորեա՛ զմիտս և
զխորհուրդս իմ. Տո՛ւր ինձ զօրութիւն
Տէր իմ յաւ. և ընկա՛լ զօրհնաբանութիւն
բերանոյ իմոյ։ Խնդրեմ քնոյ գիշերոյ
զարթո՛ զիս գոհանալ և օրհնել ըզ-
քեզ՝ որով զմեղս իմ քաւեսցես։
Շնորհեա՛ ինձ սուգ և արտասուս
լալոյ և սգալոյ. և անդադար աղօ-
թելոյ առաջի քո։

(ԺԼ.Գ.)

Դատեա՛ Տէր զդատապարտօղն իմ
որ յանդգնի 'ի վեր՝ մարտ եդեալ
ընդ իս ցանկութք և անժուժկալութք.
ծուլութք և որկորստութք. փառասի-
րութք և մարդահաճութք. բարկութք
և սրտմտութք. ատելութք և չարաչար
հայհոյութք. անառակութք և անպար-
ծութք. հպարտութք և ամբարտաւա-
նութք. բանիւք և գործովք և խորհըր-

գունդք զօրաժողովս լինել ի վերայ իմ. և ընկղմել զիս ի խորս չարեաց։

(ՃԽԳ)

Սփռեա՛ Տէր զշնորհս քո ի վերայ մասանց անդամոց իմոց. լցո՛ Տէր ըզմարմինս իմ արիութեամբ և ժուժկալութեամբ. և զհոգիս իմ երկիւղիւ և դողութեամբ. զսիրտ իմ սիրով և արդարութեամբ քո, և զմիտս իմ լուսով և իմաստութեամբ քո զխորհուրդս իմ հանճարով գիտութեան քո, և զոտս իմ գնալ ի շաւիղս արդարութեան և զբերան իմ անդադար սաղմոսել քեզ գոհութեամբ և օրհնութեամբ. զաչս իմ յորդաբուղխ արտասուօք. և զհոտոտելիս իմ հոտոտել զհոտ գիտութեան ի կեանս. զլսելիս իմ լսելով զձայնն աւետեաց որ ասէ. Թողեա՛լ լիցին քեզ ամ մեղք քո։

(ՃԽԴ)

Մինչև յերբ անսաս Տէր չար գործողին. որ ոչ յագի իմով կորըստեամբ.

տեամբ․ այլ հանապազ սկիզբն առ-
նէ չարեաց․ և 'ի բաց կորզեալ խա-
փանէ զիս 'ի բարեաց և յառաքինու-
թեց․ և հեռացուցանէ զիս 'ի սըր-
բուեց․ և 'ի յաւիտենից կենաց ար-
տաքս հանէ զիս ։ Խաւարեցուցանէ
զլուսաւորութի աչացս․ և տապալանե-
լով դերէ զմիտս իմ․ և վարէ զիս 'ի
չար ծառայութի յանցանաց․ և 'ի ձեռս
անօրէն դահճացն մատնէ զիս․ և
տանի 'ի տեղի չարչարանաց․ և արկա-
նէ 'ի բանտ կապանաց մահու ։ կա-
ցուցանէ 'ի մէջ խաւարատէր աղտա-
ւորաց․ և 'ի տառատանս մեղաց կապէ
զիս․ և արդ ես եղկելիս զինչ լինի-
ցիմ․ եթէ ոչ դու տր օգնես ինձ ։

(Ծ՚կ․Օ․)

Տե՛ս տր զլալիս և զողբալիս․ զպա-
ղատելիս և զերկիւղիս․ ինձ ողոր-
մեա անօրինելոյս․ և շնորհեա՛ ինձ
յորդ արտասուս 'ի գիշերի, և զնը

շղլ

շիջուլ շնորհաց քոց յառաւօտէ։ Նաեւ
զկատարեալ սէր սրտի իմոյ՝ եւ բը-
ժշկեա զհիւանդացեալ հոգիս իմ.
ընկալ զգութ մեղաւորիս եւ մի՛ բար-
կանար բազմամեղիս Տէր իմ Յս. եւ
քանզի անթիւ անեմ զչարիս՝ ջն-
ջեա յինէն եւ տուր ինձ զշնորհս
բարեաց։

([illegible])

Համարձակիմ Տէր աղօթել առ քեզ.
խնդրեմ եւ ոչ գիտեմ զօգտա-
կարն հոգւոյս. յայտնեա ինձ ողոր-
մած Տէր զկամս բարիս. եւ ուսո ինձ
զպատուիրանս քո։ Զբարին՝ զոր
՚չ խնդրեմ եւ չ գիտեմ Տէր ինձ տուր.
եւ եթէ ոչ գործեմ զբարիս, բարի՝
արա ինձ Տէր. եւ եթէ ՚չ խնդրեմ
զողորմութի, ողորմութի շնորհեա ինձ
Տէր. եւ զհեռաւորս առ քեզ կոչեա.
եւ եթէ ոչ կամիմ, բռնաւորեա ՚ի
քեզ կորզեա. եւ եթէ ՚չ կամիմ,

դարձո՛ զիս. և եթէ ըմբռնիմ յու-
մեքէ, զերծո՛ զիս. եթէ յերկրա-
ւորս զբաղեցայ՝ ՚ի խորհուրդս հո-
գևորս զբաղեցո՛ զիս. եթէ այսր և
անդր գնալ խնդիմ, մի՛ թողուր զիս
մինչև ըմբռնեալ տարցես ՚ի տեղի
յաւիտենից փառաց քոց.

(Ռձմ.)

Մի՛ հայիր Տր իմ յեղկեալ սիրտս
և ՚ի զազրաւէր մարմինս. զի հող
եմ և մոխիր. սիրեմ զերկրաւորս և
ո՛չ փափաքիմ նայել յերկնայինն.
այլ միշտ հեշտանամ ՚ի չարիս. և
ո՛չ տեսանեմ զանվախճան փառսն.
Եւ ո՛չ յիշեմ զառաջին Տր հարսն
զերանելիսն, այլ ՚ի տեղիս աշխարհիս
թաւալիմ. և ո՛չ մաքրեալ վերանամ
դասիլ ընդ առաքինիսն: Եւ զի մո-
ռանամ զերկիւղ դատաստանին. և
ո՛չ դողամ յահագին դառն տանջա-
նացն՝ որ կայ պահեալ մեղաւորաց.

և ես ծուլանամ անհոգ լինելով 'ի
փրկութե՛ն կենաց . շնորհեա ինձ տէր
սուգ և կոծ անհանգիստ . և արտա

սուս ապաշաւանաց ։

(Դ՛ժ.Ը)

Մի՛ յանդիմաներ զիս ըստ յաւուրն
մեծի ահեղին . և մի՛ յատենի
հրապարակին կացուցաներ զիս ամօ
թալի . և 'ի տեղի ատենի մի՛ խայտա
ռակեր զիս . և մի՛ կշտամբեր յա-
տեան դատաստանին . և մի՛ թողուր
ինձ զո՛չ գիտեմ լսել . և զահաւոր
բարբառն ահաբեկ՝ որ ասէ երթայք
յինէն 'ի հուր գեհենին ։ Եւ մի՛
իբաց մերժեր ընդ վայր և ընդ ջար
ծառայի . և 'ի ձեռն անօրէն կապո-
ղի մի՛ մատներ զիս . և մի՛ տար կե-
րակուր որթանց թունաւորաց 'ի մէջ
բորբոքեալ բոցոյ . և մի՛ արկաներ
զիս 'ի խաւար սառնամանեայն տար
տարոսին ։ Այլ փրկեա՛ զիս 'ի սաս-

տիկ կայծականց հրոյ. 'ի բոցեղէն դետոց արշաւանացն. 'ի սաստիկ լալարէն և խիստ տանջանացն. և յողբոց տարակուսանաց. 'ի կափկափելոյ ատամանցն և 'ի սաստկելի կսկծանաց. 'ի տոչորմանէ խաւարային բոցոյն. և 'ի դըժնդակ դառն աղէտից խորոմին լոյն. 'ի բոցածաւալ և 'ի շըրշապատ հրոյն. և 'ի կողկողաձայն և յանդադար վայրոյն փրկեա և ազատեա զիս տէր:

(ՂԻ)

Բազմացաւ որ անօրէնութի 'ի վեր իմ, երբև զբեռն աղի՛ կամ կապարի բազում է ասա 'ի հոգիս իմ. և անխոտիր եմ 'ի մեղս մարմնոյ. և զանազան չարեօք լցեալ եմ. Նայ այլ ինչ ունիմ վատթարագոյն զանզղջումն մարմնոյ՝ որքան զամ չարիս է դառնագոյն: և զի յաղօթելն իմուս ծանծրանամ. և 'ի սաղմոսելն

մշ

ոչ իմանամ. 'ի խնդրել զերանութիւն պղերգանամ. և յերկիւղէ շնորհաց դատարկանամ. տկարանամ մարմնովս և արձան աղի սիրտ իմ լինի. և ոչ ծագէ 'ի ներս լոյսն անշիջանելի. և յաւուրն չարի ոչ սարսափեալ դողամ:

(ՃԻԱ)

Շնորհեա ինձ Տէր՝ երկիւղ սրբութեան և Աստուծոյ. և յորդորեա առ իս աղբիւրս արտասուաց. Թեթևացո՛ ըզ ծանրութիւն բեռանց իմոց. և աճեցո՛ առ իս մեծ աղօթս: Փութացո՛ Տէր և եկ 'ի խնդիր մոլորելոյս. որ մերձեալ եմ 'ի վախճան կորստեան. վասն զի խոտորեցայ 'ի լուսոյ. և 'ի սիրոյ պատուիրանաց քոց խափանեցայ. 'ի չար թշնամւոյն յաղթեցայ՝ և նուաղեցայ յերկիւղէ քումմէ: Տապալեցայ 'ի չար խորհրդոց չարին՝ և ցամաքեցայ 'ի շնորհաց ար-

տասու

տասառ՛աց սիրոյ քո. խաբեցայ յու-
նայն բանից՝ և ՛ի լուսաւորուէ մտաց
մոլորեցայ. աղտեղեցայ մեղօք՝ և
զօր վախճանին մոռացայ։

(ԺԲ.)

Տարակուսիմ անյոյս լինելով՝ որ ո՛չ
դոյ հնար ապաշխարութե. զի
մարմնովս տկարացայ՝ պակասեալ ՛ի
զօրուէ. և ծերացեալ նուաղեցայ։
Սակայն ՛ի քեզ ապաւինիմ տր յո հա-
սիր յօգնութի ծանրաբեռնեալ ընկղ-
մելոյս. և ազատեա զիս ՛ի չարեաց.
որ ազատիչդ ես ՛ի յանցանաց։

(ԺԳ.)

Ընկալ տր զդոյզն չարաչար աղօթս
իմ. որ կամ առաջի քո դատա-
պարտեալ. այլ և ծոյլ ՛ի զդաստուէ.
մոլորեալ եմ ՛ի մտաց և յերկիւղէ
ունայնացեալ եմ։ Բերան իմ այլ Է
այլոյ բարբանջէ. աչք իմ պշնու. և
միտք իմ զբաղնու։ ո՛չ անզբօս աղօ-
թեմ.

թեմ. և ո՛չ սրտի մտօք խնդրեմ. ո՛չ համարձակ առ քեզ գոչեմ. և ո՛չ երկիւղիւ կարդամ. ո՛չ արտասուօք հայցեմ, և ո՛չ դողամ և սարսիմ վասն աւուրն պատասխանատուութեանց: Նա՛ արդ տէր՝ մի՛ անսար. այլ փութապէս արկ յապաշխարութիւն և՛ ի բուռն մաքրութեան հրոյ սրբեալ և ազատեալ ՚ի մեղաց: Մեծաւ ջերմամբ եռացո՛ և՛ ի յորդոր արտասուս և՛ ի պաղատանս և՛ ի խնդրուածս. և տպաւորեա՛ յիս զառաջին լուսաւորութեան կերպարանն:

(ՂԻԳ.)

Ողորմեա՛ տէր մեղաւորիս՝ յանցաւորիս անթիւ բազմութ̃. և դարձո՛ յապաշխարութիւն զմերկս վտարանդեալ. և մի՛ջ զիս յարքունական փառսն: Առաջնորդեա՛ ինձ զվերին ճանապարհն դառնալ առ քեզ. զի եթէ դու ո՛չ առաջնորդեսցես ինձ ես

 ո՛չ

ոչ կարացից գալ։ զի դու իսկ հրա-
մայեցեր. եթէ ոչ ոք գայ առիս՝
եթէ ոչ հայր իմ ձգեսցէ զնա։ Ա՛-
արդ տէր իմ գթած՝ մի յիշեր զմեղս
իմ յանձանս լրբութեան՝ եւ զանց առներ
՚ի ծառայէս քումմէ. մի՛ թողուր
զիս մնալ ՚ի նոյն չարիս՝ եւ ՚ի կեանս
իս ապառնի. այլ ոպ̃ ընթացեալ
զկնի ծառային փախելոյ՝ այսպէս դար-
ձուցանելով զիս թողցես զյանցանս
իմ. եւ արասցես հաղորդս սբ̃ց կա-
մարարաց քոց։

(ԾԽ.)

Դարձո՛ տէր զցասումն բարկութեան քո
յինէն. որ մեղօք բազմօք իմովք
արտմեցուցի զքեզ։ Ողորմեա՛ ապս-
տամբելոյս ՚ի քէն. եւ զանձնիշխանին
դիզեալ կոյտս մեղաց իմոց ցրու-
եա՛. ընդ քաղցր լծոյ ծառայու-
թեան քո բեւեռեա՛
զմիտս իմ։

(Ժ.Զ)

Պարգևեա ինձ տէր յս՜ զլալումն դաւթի՝ և զողբումն երեմիայի. ըզ հառաչումն պետրոսի՝ և զյորդա- ռատ վտակս արտասուաց կնոջն պոռնկին. զի նստեալ լալեօք անդա- դար ՚ի ոտնջեանն և ՚ի դժշխէն. զի արժանի եղէց սրբել ՚ի յաղտոյ և ՚ի թարախոյ. և յորդնալից վիրաց գեր- ծանիլ. և ՚ի բազմաբեռն չարեաց թե- թևանալ՝ և դառնալ ընդ սբս քո:

(Ժ.Է)

Ողորմեա ինձ տր մի՛ յամենայն. զի առանց քո վաստակելոյ յիմ՝ ո՛չ եր- բէք գործի բարի. և ո՛չ սերմանեն յանդս հոգւոյ իմոյ բուսանի. զի սերմն բանի քո որ յիս սերմանե- ցաւ՝ ՚ի չար թշնամւոյն քաղեցաւ. և բուսեալն՝ ոմն ՚ի տապոյ չորացաւ. և ոմն ՚ի մէջ փշոյն անկեալ հեղձե- ցամաքեցաւ. մշակելովդ քո յիս ոչ՛

ծնեա

լծեա՛ զերկուս աչս եղանց որ յիս՛ արտասուաց ոչ ձայնիւ պաղատիլ առ քեզ յարաժամ. զի արժանի՛ գտայց ողորմութեան քում:

(ՂԸ.)

Շնորհեա՛ տէր զխաղաղութիւն եկեղեցւոյ քում սրբոյ. և ամ՟ հաւատացելոց թագաւորաց և իշխանաց՝ զօրաց և զօրավարաց ՚ի ճակատու պատերազմաց՝ յաղթել անօրէն բռնաւորաց:

(ՂԹ.)

Ողորմեա՛ տէր առաջնորդաց եկեղեցւոյ՝ հայրապետաց և վարդապետաց. երիցանց՝ սարկաւագաց՝ դպրաց՝ և ամ՟ ուխտի մանկանց եկեղեցւոյ առնել զկրաւնսն և զվարդապետութիւն յամ՟ ժամ. հովուել զժողովուրդս քո. տքնել վ՟ս հոգւոյ նց. ասելով ահաւասիկ ես և մանկունք իմ զոր ետուր ցիս:

(Ճ.)

Ողորմեա՛ տէր յա՟մ ք՟ր կարօտելոց և

տարակուսելոց. որբոց և այրեաց. տնանկաց և տանց հաւատացելոց. կենդանեաց և ննջեցելոց. և որք ընծայաբերք են եկեղեցւոյ: Աղքատաց՝ կերակրողաց՝ ողորմածաց՝ երկիւղածաց՝ և հիւանդաց. նաւորդաց և ճանապարհորդաց. խոստովանողաց և ապաշխարողաց. և անդարձ մեղաւորաց. ողորմեա՛ Տէր և դարձո՛ զնոսա յապաշխարութիւն:

(ԻԱ)

Ողորմեա՛ Տէր եղբարց մերոյ կրօնաւորաց. և միանձանց ճգնաւորաց. և որք յանձն առին զինքեանս յաղօթս մեր յիշել. ողորմեա բարերար և ըստ իւրաքանչիւրոց պիտոյից: Բաշխեա՛ առատապէս զշնորհս հոգւոյդ Տէր ՚ի վերայ ամենեցուն սոցա. և զարդարեա՛ և միացո՛ ՚ի սէր աստուածութեան

քո:

(ԴԻ)

Աղաչեմ տր յս՝ և անկանիմ առաջի քո սբ խաչին․ բարեխօսութ սորա զաղաչանս իմ ընկա՛լ․ և զխնդրուա՛ծս իմ կատարեա․ և զօրութ սորա զօրացո՛ զիս ՚ի կոչմանս յոր կոչեցայ․ և ՚ի պատուիրանս քո զոր ուսայ։ Տո՛ւր ինձ տր զսա ՚ի զօրութ և ՚ի ժուժկալութ՝ ՚ի զգաստութ և յառողջութ՝ լինել պահապան անձին իմոյ ՚ի տուընջեան և ՚ի գիշերի և յամ ժամու․ ՚ի նստել և ՚ի յառնել․ ՚ի գընալ և ՚ի դադարել․ ՚ի գործս և ՚ի վաստակս․ յաղօթել և ՚ի պահել․ և զհաճոյս կամաց քոց կատարել։ Այ՛ եղիցի ինձ բերդ ամուր և աշտարակ հզօր երեսաց թշնամւոյն․ զարդարեա՛ զիս ստոլա՛ւ ՚ի զարդ հոգեղինաց՝ և ՚ի լոյս անիմանալի։ Ի՛ յա՛ւուրն ահեղի բարբառոյ դարլ-ելի՛ յերեւել սբյ խաչիդ՝ լուսաւո-

րեալ զխաչակցեալ հոգիս. վերանալ
լուսով ընդ առաջ անմահ փեսայիդ.
խառնել յերամս հայրապետաց. և
'ի դասս մարտիրոսաց. և 'ի գունդս
հրեշտակաց:

(Ծ | Գ.)

Բարեխօսութիւն սրբուհւոյ Ա͞ծածնի
և անարատ միշտ կուսիդ. և յովհաննու
կարապետին. ստեփաննոսին ա-
ռաջին մարտիրոսին. և ս͞բյն գրիգո-
րի լուսաւորչին. և ա͞մ ս͞բց վկայից
քոց՝ լե՛ր ինձ եղկելոյս: Տ͞ր գլո-
րելոյս ձեռնտու լեր. և մոլորելոյս
առաջնորդեա. և 'ի խաւարէ հան-
ցես զիս 'ի լոյս. և հոգւոյ իմոյ ա-
զատութի շնորհեա: Հաստատեա 'ի
սէր քո. և բեւեռեա յերկիւղ քո.
զտածմաք հոգւոյ իմոյ մաքրեա. և
ախս օթեւանեա: Փակեա զդուռն
մեղաց իմոց. և պարսպեա շուրջա-
նակ յոսոխէ իմմէ: Տ͞ր 'ի մարդոյ

չարէ

չարէ և յանհրաւէ փրկեա և ազա_
տեա զիս առաջինութ̃. և պարգևեա
ինձ զանճառ երանութ̃ քո: Կենդա_
նեաց մերոց ողորմեա. և զհոգիս
ննջեցելոց մերոց պայծառացեալ
լուսաւորեա:

(ԻԳ)

Բարեխօս առ քեզ ունիմք զառա_
քեալսն և զմարգարէսն. և զա̃մ
սբ̃ մարտիրոսսն. զհայրապետսն և զվ
վարդապետսն: Սուր աղաչանացն նց̃
և ազատեա զիս 'ի մեղաց իմոց. տըն
կեա յիս հոգի շնորհաց. և յորդո_
րեա զիս բարիս գործել. 'ի ծուլա_
նալն իմում բռնաւորեա. խափանեա
զիս 'ի չար գործոց՝ և սերմանեա
յիս պտուղ բարեաց: Պահպանեա
զիս 'ի նեղութ̃ իմում. մխիթարեա
'ի վշտի. արժանի արա զիս տր̃ իմ
և ա̃ծ իմ յս̃ քս̃՝ լինել քեզ խաչա
կից մինչև ցմահ. որ̃ զի 'ի հեշտու_

թեց աշխարհիս հրաժարեցից. և ե-
ղէց երանելեացն դասակից. և առա-
ջակերն եղէց հաղորդ. և ՚ի դրախտին
վայելեցից զկեանս անմահս :

(Ծ̃Ի Ի.)

Յաւուրն ՚ի վախճանի՝ հրեշտակ բա-
րի ինձ առաքեա. և քաղցրութեամբ ա-
ռանձնել զհոգի իմ. ընդ ուղղոյ ճա-
նապարհի առաջնորդեա. և զգա-
զանն դարանակալ կործանեա. անցո
զիս անխռով ՚ի օդս խաւարայինս.
և զերծո ՚ի չար ժանից գազանին.
ապրեցո և աներկիւղ պահեա. և ՚ի
կայանս սրբոց հանգո. սպասել և այն
ունիլ գալստեան քո :

(Ծ̃Ի Ո.)

Յորժամ գաս յերկնից ահեղ փա-
ռօք և անթիւ դասուք հրեշտակաց,
զարհուրելի դողան առ հասարակ տա-
րերք ամենայն՝ երկնայինք և երկրայինք.
յակնարկել քո զօրութեամբ՝ սարսին

յա-

յահեղ փառաց անմահ Թագաւո-րիդ և անճառ դատաստանիդ և աններելի պատուհասիդ ։

(ՃԻԱ)

Յայնմ աւուր և զիս ընկա՛լ Տ՟ր ընդ արդարս և ընդ կատարեալս քո․ և կարգաւորեա՛ ընդ աջմէ դասուն․ և պսակեա՛ ընդ ս՟բս քո․ և շնորհեա՛ ինձ զկեանս յաւիտենից․ և զանճառ բարիս քո պարգևեա ինձ․ և քեզ փառք արարողիդ՝ և պարգևողիդ իմոյ բարեաց ։

(ՃԻԲ)

Յիշեա՛ Տ՟ր զհոգիս ննջեցելոց մե-րոց յաւուր մեծի քում գալստեանդ՝ յորժամ գաս յերկնից անճառ փա-ռօք․ ահեղ և սոսկալի զօրօք․ հրա-նիւթ և հոգեղէն զուարթնօք ։ Նա-՛որ հուր առաջի քո ընթացեալ տարածանի․ կիզէ զերկինս՝ և հալէ զլեռունս․ և զարարածս ա՟մ առ հա-

սա

սարակ տապալէ։ Յայնժամ աւուրս ա_
հեղին ողորմեա ինձ մարդասէր. զի
գին ու արեան քո եմ։ Յորժամ
զաղբիւրս ցամաքեցուցանես՝ և ըզ
գնացս գետոց դադարեցուցանես.
զծովու ջրոյն զանբաւունն սպառե_
ցուցանես. զլուսաւորս խաւարեցու_
ցանես. փողն ահագին է տիեզերս
ամ հնչէ. և զմեռեալսն զամ զարթու_
ցանէ. և զաշխարհս ամ դողացու_
ցանէ. և սրբարանք ամ յարուցեալ
կան առաջի ած ունէ քո։ Յայնժամ
դնես զդատաստանական աթոռ քո. և
ընդ քս զ. բազմեցուցանես զերկոտա
սան առաքելսն։ Նաչաւ դատաս
տանաւ դատես. և յամենեցուն ար
դարութի. պահանջես. զկամարարս
քո պատուէսն՝ և զապստամբեալսն
ի ձայնէ կոչման քո՝ պատժես. և
զարդարսն փառաւորես. զմարտի_
րոսն և զսուրբ վկայսն պսակես. զիմաս

տուն

տուն տ՟ր կուսանին զարդարես․ և յիմար կուսանացն զառագաստին դուռն փակես․ և 'ի փառացն և յե րանութեցն հալածես․ զօդին քո րնտրես, և զայծիսն 'ի քէն ի բաց մերժես․ և 'ի գեհեանն առաքես՝ ուր լալումն է աչաց․ և դառնագոյն կըր կիծ ահեղ տանջանաց․ և հրեղինաց չար որթանց թիւնաւորաց կոտո_ ղայն կրծումն ատամանց․

(Դ՛ Թ.)

Որդ՝ գթա՛ և յիս յայնժամ մար_ դասէր տ՟ր և բարերար փրկիչ_ իմ յ՟ս ք՟ս․ և ողորմութ՟ք քով գթա ցիր 'ի հոգիս ննջեցելոց մերոց՝ որք հաւատով 'ի քեզ ննջեցին․ զորս յա րուցեալ կացուսցես առաջի ահաւոր քո մեծի դատաստանիդ՝ յայն տիե զերական հրապարակին ահեղ․

Յորժամ յայտնին գործք բարւոյ և չարի անթաքչելի 'ի մէջ ատենին՝

յայնմ աւուր ահեղի Թողութ̃ շնոր-
հեա՛ յուսացելոց քոց. որք յանուն
քո սրբ̃ ննջեցին յերկրի. զոր գնե-
ցեր պատուական արեամբդ քո։
Ջնջեա՛ զձեռագիր ամ̃ մկրտելոցս
'ի քեզ. և Թո՛ղ զպարտիս յանցանաց
ամ̃ հաւատացելոց. զկամայից և զա-
կամայից. ընդ աջմէ քումմէ դասեա՛.
և զերանական զձայնն 'ի լսելիս ամ̃
հաւատացելոց աւետարանեա՛ ասե-
լով. Եկայք օրհնեալք հօր իմոյ՝ ժա-
ռանգեցէք զյաւիտենից բարութ̃ին։

(ԺԱ)

Արդ՝ տ̃ր իմ և ա̃ծ իմ յս̃ քս̃՝ բա-
րերար ողորմած և մարդասէր՝
անոխակալ և անյիշաչար՝ ընկա՛լ զա-
ղօթս և զխնդրուածս իմ. ոտ̃ պա-
ղատիմ և հայցեմ 'ի քէն վս̃ իմ և
վս̃ ամ̃ հաւատացելոց. մի՛ դարձու-
ցաներ զերեսս քո 'ի ծառայէս. այլ
խոնարհեա՛ յաղաչանս իմ. և լո՛ւր

ինձ մարդասէր. և ցո՛յց յիս զո-
ղորմական քո մարդասիրութե̃դ զողոր-
մութի̃. և խնայեա՛ 'ի մեղուցեալ ծա-
ռայս քո: Տ՛ր կարգեա զիս ընդ աջ-
մէ դասուն. և մի՛ կացուցաներ 'ի
ձախմէ ընդ ուլսն՝ որք զայրացուցին
զքեզ. և մի՛ պահանջեր յինէն զան-
համար պարտիս յանցանաց իմոց:
Տ՛ր մի՛ դատապարտեր զմեղաւորս
յայնժամ. և մի՛ յայտնեսցին ծա-
ծուկք գործք ամբարշտութե̃ իմոյ
յանցանաց յանաչառ ատենին՝ հրեշ-
տակաց տեսանողաց և հրեշտակա-
պետացն և ամ̃ սրբ̃ց քոց սիրողաց.
այլ յաղթեալ 'ի քումմէ մարդասի-
րութե̃դ արասցես այցելութի̃ մեղու-
ցեալ ծառայիս քո. և մի՛ ըստ չար
գործոց իմոց հատուցանես ինձ: Տ՛ր
մի՛ հրամայեր կապեալ ոտիւք և ձե-
ռօք հանել 'ի խաւարն արտաքին.
ուր լալ աչաց է և կրճտել ատամանց՝

այլ

այլ ըստ քում գթութեդ և բարերա-
րութեդ և անյիշաչարութեդ՝ ողորմեա
ինձ բազմամեղիս: Այժմ առուր
զերծո՛ զիս յամօթոյն յաւիտենից.
և փրկեա զիս յանվախճան տանջա-
նացն. ապրեցո՛ զիս յաններելի պա-
տուհասիցն՝ և բա՛ց ինձ զդուռն ո-
ղորմութե քո. և մի՛ փակեր զդուռն
արքայութե տր իմ տր՝ ած իմ ած
յս քս: Արժանի՛ արա զիս զանար-
ժանս յաւուրն յայնմիկ երանութեց
և անապականութե պսակելոց լուսոյ.
և անպատ յաւիտենից ուրախութեց.
և բարեաց հատուցմանց որդն և որ-
դւոյն. և զփառս երանելեացն
վայելել միշտ: Զի մինչ արժանա-
ւորես յառագաստ անմահ փեսայիդ.
և ժառանգեցից զանպատ բարիսն
ընդ ամ սրբս քո՝ մաքուր և յստակ
և սբ սրտիւ՝ համարձակ երեսօք:
Ընհատ աներկց զքեզ է հրեշտակս

և

և ընդ որս սիրոյս վայելեցից զանհաս
զանճառելիդ և զանեզր լոյս Երրոր-
դութեանդ՝ գոհանալով։ և փառաւորահա-
ւասար արասցես ընդ որս քո յօրհ-
նաբանութիւն միշտ արժանացես. հա-
նապազ Աստուածային անստուեր լուսով
քո պայծառացո։ Եւ անդադար
երգովք փառաւորեսցեն զամենասուրբ
Երրորդութիւնդ. այժմ և յաւիտեանս
յաւիտենից Ամէն։

Նորին գործեալ Աղօթք սրբոյն Եփրեմի Ասո-
ցեալ առ Տէր Ած։ Բ

Տէր Աստուած զօրութեանց՝ աղաչեմ
զքո քաղցրութիւնդ. ժամեմ
և հայցեմ ՚ի քէն. տուր
ինձ տապան ապրեցուցիչ որպ-
նոյին. ապրեցուցիչ ինձ ՚ի հրեղէն
ծովէն և յանդնդային հրահոսանացն.
յանշէջ արգելանէն և յանհնարին
վտանգիցն. Օ՛ն դու ես Տէր Ած՝ որ

զբանդ

զբանդ ա՟ծային ժամկեցեր և՛ի ժա-
ռայական կերպս իջեր վ՟ն իմ․ զլեղի
՛ի քիմս առեր և ապտակ ՛ի ծնօտս
ընկալար ։ Նո՛ր այժմ աղաչեմ զքեզ՝
ազատեա՛ զիս ՛ի դառն ծառայութե՟ն
սա՟նյի․ զի յորժամ զձեռս իմ ՛ի վեր
ունելով աղօթեմ, անօրէն սատանայ
խաբէ և ունայն հանէ զիս ՛ի յաղօ
թից իմոց ։ Տ՛ուր ինձ ա՟ծ բերդ ա-
մուր․ և կորզեա՛ զիս յառիւծոյն
որ հանապազ կամի կլանել զիս ։
Զի ընդ պատանիսն փառաւորեցից
՛ի բարձունս զՀ՟այր և զՈրդի և զՍ՟ուրբ
Հոգին․ այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից ։

ամէն ։

Գ.

Տէր մեր յիսուս քրիստոս երկնի և երկրի. իշխան կենաց և մահու. դատաւոր կենդանեաց և մեռելոց: Գթա առ իս յոյս և ապաւէն հոգւոյս իմոյ՝ քեզ խոնարհեցուցանեմ զերկրպագութիւնս և մատուցանեմ զխառնաբանութեան մաղթանս: Լուր պարգևիչ հայցուածոց իմոց՝ որ միայն ես առանց մեղաց. որ միայն ես տր և ի տրս հանդուցեալ. որ միայն ես գթած և ողորմած:

Ողորմեա ինձ Աստուած ըստ մեծի ողորմութեան քում. և ըստ բազում գթութեան քում քաւեա զանօրէնութիւնս իմ:

Ստեղծիչ իմ ողորմեա ինձ և օրհնեա զիս. երևեցո զերեսս քո առ իս և հաշտեա ընդ իս: Սրբեցուցիչ իմ

դարձ

դարձ առ իս և երևեցո զերեսս քո
և յիշեա զիս յարքայութեան քում:
Դարձ առ իս տէր փրկիչ իմ. և դար
ձո զսրտմտութիւնս քո յինէն:
Մի՛ յանխտեան բարկանար ինձ. և
մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն:
Մի՛ բարկութեամբ քո խրատեր զիս. և
մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս
Մի՛ յանխտեան բարկանար ինձ. և
մի՛ յիշեր զչարիս իմ. և մի՛ պատու-
հասեր զիս ըստ իմում անօրէնութեանս:
Մի՛ իսպառ բարկանար ինձ. և մի՛
յանխտեան պահեր ոխս:
Մի՛ ըստ մեղաց իմոց առներ. և մի՛ ըստ
անօրէնութեանս իմում հատուցաներ ինձ:
Մի՛ ընկեսնուր զիս յերեսաց քոց.
և մի՛ խնդրեր զգիր յանցանաց իմոց.
և մի՛ դատապարտեր զիս: զի ես
ինձէն դիտեմ որ անուղղայ եմ և
յանցաւոր ՚ի մանկութենէ. և ան-
պատասխանի եմ յամի:

Արդ դու դատաւոր հզօր և անոխա-
կալ. որ զյանցանս թողեր անառակ
որդւոյն՝ թո՛ղ և ինձ զպարտիս մեղու-
ցեալ և անօրինեալ քո ծառայիս:
Քանզի քո առատ բարերարութիւնդ
յայնժամ երևեսցի, յորժամ ինձ
ողորմիս. որ չեմ արժանի ողորմութեան
քում, յարաժամ յիս ցուցանես զեր-
կայնմտութիւն քո. որ արժանի եմ բիւ-
րուց տանջանաց. զի զա՛մ աւուրս
իմ անառակութեամբ անցուցի և ոչ կացի
'ի հրամանի քում:

Արդ քաղցրացի՛ր ինձ բարի և քաղ-
ցր թագաւոր: և հաշտեա՛ց ընդ
բազմամեղիս. և մի՛ դարձուցաներ
զերեսս քո յինէն. և մի՛ խոտորեր
բարկութեամբ 'ի ծառայէ քումմէ:

Մի՛ հայեր յանհնազանդութիւնս իմ և
'ի պղերգութիւնս: Մի՛ անտեսեր զիս
և մի՛ թողուր զիս. և մի՛ ընդ վայր
հարկանիր զիս: զի թէպէտ ես զտա

ձար

ճար հոգւոյդ Տ՟րյ ապականեցի իմով_
ծուլութ՟բս և անառակ գնացիւքս ,
այլ դու գթա՛ յիս ստեղծիչ իմ ո_
ղորմած և անյիշաչար . և մի՛ ապա_
կանէր զհոգի իմ գեհենաժառանգ
այրմամբ յաւիտենականաւ :
Ա՛յլ գթացեալ մարդասիրապէս՝ եր_
կայնամիտ լեր առիս . և ներեա՛ յան_
ցանաց իմոց : Եւ՛ շնորհեա՛ ինձ ժա_
մանակ ապաշխարութ՟ե և զղջ՟ման ար_
տասուաց . և տո՛ւր իմաստութ՟ե խոր_
հիլ զօրէն քո 'ի տուէ և 'ի գիշերի .
գործել զբարի և առնել զարդարու_
թ՟ի առաջի երեսաց քոց :
Համբառնամ առ քեզ Տ՟ր զաչս իմ
բոլորով սրտի՛ իմով . կարդամ առ
քեզ Ք՟ս Ա՟ծ միածին որդի Ա՟յ՝ կեր_
պարան անեղին և համագոյ Ս՟բ հոգ_
ւոյն : Որ յաղթեալ 'ի մարդասիրու_
թէդ քումմէ , կամաւ խոնարհեցար
յանձնառ փառացդ . և առեր զծ՟ոյի
կեր

կերպարանս. և անպարտականդ՝ յաղագս դատապարտութեան մերոյ համբերեցեր մինչև զչարչարանս խաչի և մահու յանձն առեր վասն փրկութեան ստեղծուածոց քոց:

Արդ՝ որ զայսպիսի սէր ունիս առ ազգս մարդկան՝ և կամիս զի ամենայն մարդ կեցցէ և 'ի գիտութիւն ճշմարտութեան եկեսցէ, գթա և յիս 'ի բազմամեղս գթած և մարդասէր տէր. և կամեցայ ընդ իմ փրկութիւն և արա ինձ ողորմութիւն եղկելոյս և թշուառականիս. որ առաւել վիրաւորեալ եմ և ողորմելի քան զամենայն մարդիկ: Ո՛ի ո՛չ և մի օր սիրեցի զքեզ 'ի բոլոր սրտէ իմմէ. և ո՛չ մի ժամ յամենայն զօրութենէ իմմէ պահեցի զպատուիրանս քո. այլ պղերգութեամբ և զբօսանօք անցուցի զաւուրս իմ. և աղտեղի խորհրդովք անցուցի զամենայն կամս իմ: Աւուրք իմ պակասեցան և անօ

րէնութիւնք իմ բարձրացան · և ո՛չ գոյ
ինձ յոյս փրկութեան և տեղի ապաւի-
նի · բայց միայն յուսացեալ եմ 'ի
քո բարերարութիդ, և ապաւինեալ
յառատ ողորմութիդ ։

Ի՛ր որդ՝ անկեալ ընկղմամբ ար-
տասուաց աղաչեմ զքեզ · պաղատիմ
մինչև եմ կորուսեալ · և մինչև է
ժամանակ դարձի իմոյ հասեալ · շնոր-
հեա ինձ ապաշխարութի · և յռջ քան
զվախճան արձակեա զիս 'ի կապանաց
մեղաց իմոց · և անտես արա զան-
թիւ անօրէնութեանս իմ ։

Որ ա՜մ բարութեց ես տ՜ր · և իշխանդ
ես թողուլ զմեղս՝ ծածկեա՛ զա՜մ
անօրէնութիս իմ քոյով մեծութբդ · և
մխիթարեա՛ զվշտանկեալ և զտարա-
կուսեալ հոգի իմ ։ Եւ՛ արժանաւո-
րեա՛ զիս յայսմհետէ ըստ կամաց
քոց քաղաքավարել զաւուրս պան-
դխտութե իմոյ ժամանակս · եթէ

չկա_

չկամիմ, բռնադատեա՛ զիս։ Եւ մի՛ թողուր ՚ի կամս անձին իմոյ. մինչեւ տարեալ հասուցես յօթեւանս արքայութեանդ երկնից։

Լո՛ւր տէր աղօթից անարժան ծառայիս քո. եւ պաղատանաց իմոց ունկնդիր։ Որ ասացեր թէ՝ հայցեցէք եւ գտանիցէք. բախեցէք եւ բացցի ձեզ։ Նո՛ւ այժմ բա՛ց ինձ տէր զդուռն ողորմութեան՝ որ ողբալով կարդամ առ քեզ. եւ մի՛ անտես առներ զաղաչանս մեղուցեալ անձին իմոյ։ որ ոչ եկիր կոչել զարդարս. այլ՝ զմեղաւորս յապաշխարութիւն։

Արդ՝ խոնարհեալ անձամբ, բեկեալ սրտիւ, եւ ամօթալից երեսօք, ընկանիմ առաջի քո. չեմ արժանի կոչիլ որդի քո վասն ապականեալ վարուց իմոց. եւ ոչ անուանել զանուն քո՛ գարշ եւ աղտեղի բերանով իմով։ Այլ համարձակիմ ՚ի գը

թութ

Թուի քո․ զի գիտեմ զքեզ քաղցր եւ անոխակալ՝ բազմախնամ եւ երկայնամիտ առ արարածս քո․ եւ յաջողս այսորիկ ժուժկալ պաղատիմ առ քեզ։ Ո՜վ յառաջ քան զդնել ատեննին աղաչեմ․ եւ նախ քան զփակել դրանն ապաշխարութե՟ եւ հատանել անդարձ վճռին՝ զարտասուս իմ արկանեմ առաջի անոխակալ գթութեդ քո օղորմած Տ՟ր․ երկայնամիտ քաղցր եւ անյիշաչար։

Մի՛ ք՟ քանքարաթաղացն դատապարտեր զիս․ եւ մի՛ ք՟ յիմար կուսանացն փակեր ինձ զդուռն արքայութե՟ քո։ Մի՛ ընդ չար եւ վատ ծառայիցն զիս լծակցեր․ եւ մի՛ ընդ հերձուածողին դներ զբաժին իմ։

Մի՛ ընդ պոռնիկսն եւ ընդ չարագործսն կորուսաներ զիս․ եւ մի՛ ընդ անհաւատորսն եւ ընդ շաղախեալսն հոգւով հաներ զիս ՚ի կենաց։

Ա՛ռ զերծո՛ զիս յանզերծ տանջանացն
և ապրեցո՛ յանհանգիստ ալէկոծու-
թենէն: Փրկեա՛ անմահ 'ի մահուա-
նէ. և ազատեա 'ի յաւիտենական
ամօթոյն. զերծո՛ 'ի միշտ լալոյն և
'ի հանապազորդ ողբալոյն:

Մի՛ մերժեր զիս 'ի քո դասուցն.
և մի՛ տարագիր առներ յերանա-
ւէտ կենացն: Մի՛ անբաժին հաներ
զիս 'ի հայրենի ժառանգութենէն. և մի՛
զրկեր զիս յերկնաւոր հարսանեացն:
Մի՛ կարօտ պահեր զիս 'ի քո անճա-
ռելի տեսութենէդ. այլ շնորհեա ինձ
ընդ արժանաւորսն, և ընդ կատարելա-
ոցն, վերանալ լուսեղէն ամպօք
ընդ առաջ քո յօդս. և պարզ երեսօք
և աչալրջութեամբ կալ առաջի քո:

Եւ մինչ քո փառաւորեալ հզօր և
ահեղ թագաւորութեամբդ, մի՛ մոռանար
'ի դատաստանն ընդ ծառայիս քո.
և մի՛ հատուցաներ ինձ ըստ իմում

անօ

անօրէնութեանս. և մի՛ ամաչեցուցաներ
զիս առաջի անթիւ և անհամար բա-
նակաց քոց: Այլ ողորմեա ինձ՝ զի
ո՛չ ոք է հակառակ քեզ. և պարգե-
ւեա ինձ զարքայութիւնդ: Ընդ սրբս քո
դասեա՛ և ընդ արդարսն պսակեա՛.
ընդ սիրելիս քո օրհնեա՛ և ընդ կա-
մարարս քո կամաց քոց 'ի յարագը-
ւարձ ուրախութեանն ուրախացո՛:
Ո՛վ առատապարգև փառօք փա-
ռաւորեալ զիս որ 'ի լուսեղէն ե-
րամս արդարոց՝ ընդ նոսին հանդ-
չել 'ի վերինդ երուսաղէմ յանսասո-
ւէր և յանծախեաց ուրախութիւնդ:
Ո՛ ի ընդ նոսին համաձայնեալ փա-
ռաւորեսցի զամենասուրբ Երրորդու-
թիւնդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից ամէն:

Աղօթք

Աղօթք յորժամ յորոգայթ անկանի ոք. Ասացեալ սրբոյն Գրիգորի մեծի լուսաւորչին։

Դ.

Օրհնեալ է մարդասիրութիւնդ քո տէր իմ և փրկիչ յս քս ընդէ՞ր լքանես զիս. դու միայն ես առանց մեղաց. և անուն քո զանոխակալութիւն և զմարդասիրութիւն ցուցանէ. գթա յիսուս զի դու ես միայն մարդասէր։ Մերժեցո՞ զիս զանկեալս ի մեղս. զի դու միայն ես առանց մեղաց։

Հան զիս ի տղմոյ անօրէնութեան իմոյ զի ընկղմեցայ յախտենս յախտնից։ Փրկեա՛ զիս ի թշնամեաց իմոց. քանզի առհա՛ւ իբրև զառիւծ գոչէ և մռունչէ կամելով կլանել զիս։ Արդ տէր իմ փայլատակեա՛ զփայլատակմունս քո. և կործանեա՛ զզօրութիւն նց. երկիցեն և խաւարեսցին յերեսաց քոց. քանզի անկար է և ոչ

ունի զօրութ̃ կալ առաջի քո տր̃. և
ոչ առաջի երեսաց ահրողաց քոց:
Տեսանէ զզօրութ̃ նշանի խաչի քո տր̃
և զորհուրդն. և ամաչելով երայց հեռա-
նայ յայնցանէ որ կարդան առ քեզ:
Այժմ տր̃ կեցո և ապրեցո զիս.
վս̃ զի 'ի քեզ ապաւինեցայ. հան 'ի
ներքուստ զանձն իմ. զի մի՛ խապառ
կորուսցէ զիս նենգաւորն որ մար-
տընչի ընդ իս ծածուկ նետարիւք:
Որ խորհրդոց ես տր̃՝ և քննես ըզ-
սիրտս և զերիկամունս՝ սրբեա ըզ-
սիրտ իմ և զխորհուրդս 'ի գարշից և 'ի
պիղծ խորհրդոց. զի մի՛ խապառ կո-
րուսց 'ի յաւիտենական կորուստն:
Որ կարող ես տր̃, ողորմեա ինձ
ա̃ծ իմ. տուր շնորհ արտասուաց
մեղուցեալ հոգւոյս. ոպ̃ զի լուացից
զաղտմութ̃ մեղացս. զի ապրեցայց 'ի
ձեռաց անողորմ հրեշտակաց որ արկա-
նեն զամբարիշտսն 'ի հուր գեհեննին:

Նորանն թէ լոյս համապայծ աղաչե-
լով զքեզ ա՜ծ՝ զի մի՛ անարժան զը-
տայց 'ի ժամուն յորժամ գայցես և
մի՛ լուայց զահաւոր զձայնն զայն,
թէ երթ 'ի բաց մշակդ անիրաւու-
թե ոչ գիտեմ ուստի ես ։

Ով բարձրեալ միայն առանց մեղաց.
շնորհեա՛ ինձ մեղաւորիս յաւուր
յայնմիկ զբազում գթութի քո. զի մի՛
յայտնեսցին ծածուկ ամբարշտութիւք
իմ առաջի անտաղաց հրեշտակաց և
հրեշտակապետաց՝ մարգարէից ա-
ռաքելոց և արդարոց սրբոց ։

Ով ապրեցո՛ զիս զամբարիշտս շնոր-
հօք ողորմութե քո ։ Ընկա՛լ զիս 'ի
դրախտն փափկութե ընդ կատարեալ
արդարսն ։ Ընկա՛լ զաղօթս մեղու-
ցեալ ծառայիս քո բարեխօսութե սբցն
որք հաճոյ եղեն քեզ յ՜ս ք՜ս տէրդ
մեր ։ Եւ քեզ ընդ հօր և ս՜բ հոգ-
ւոյդ փառք յաւիտեանս յաւիտե-
նից ամէն ։

Նորին աղօթք սրբոյն Գրիգորի մերոյ.
Լուսաւորչին ։

Ն

Աղաչեմ զքեզ փրկիչ աշխարհի քո. հայեաց յիս և ողորմեա ինձ. փրկեա զիս 'ի բազմութէ անօրէնութե իմոյ. քանզի անարգեցի զանուն բարձրին զոր արարեր յիս 'ի մանկութէ իմմէ ։ Ո՛, ես զտխմարս՝ զտգէտս և զանիմաստս՝ արարեր անօթ լի՛ գիտութե. յաճախեաց յիս շնորհն քո՝ և լցոյց զքաղց իմ և զծարաւ իմ զովացոյց. և լուսաւորեաց զխաւարեալ միտս իմ. և ժողովեաց 'ի մոլորութէ զխորհուրդս իմ, և եդիր 'ի ծոց իմ ։

Այժմ երկիրպագանեմ և աղաչեմ, անկանիմ և հայցեմ խոստովանելով զքումդ բարերարութիւնդ. կատարեա յիս զխոստումն շնորհի քո և պահեա զնա 'ի գանձի քում. զի դարձեալ

տաս

տայցես ինձ յաւուրն յայնմիկ ։

Մի՛ բարկանար ինձ մարդասէր․ զի ոչ հանդուրժեմ սպառնալեաց քոց․ յաղագս այսորիկ աղաչեմ ծը տեղով՝ զի առաւել քան զչափն յաճախեաց յիս․ վա՜ զի լեզու իմ տկարացաւ ոչ կարելով խօսել զշնորհէ քումմէ ։ հիացեալ և միտք իմ ոչ բերելով զբազմութի ալեաց նր․ Կերպարան և ճառագայթ օրհնելոյ հօրդ՝ դադարեցո՛ առիս ՚ի հոսանաց նր․ զի իբրև զհուր բորբոքել բոցակիզէ զերկրաւորս իմ և զհրիմ ։ Ընդր դարձեալ պարգևեա ինձ զնա և կեցո՛ զիս յարքայութե քում։ Մի՛ յիշեր զանօրէնութիս․ յանդգնիմ՝ հայցեմ տո՛ւր ինձ զխ՟դրուածս իմ․ և արա՛ օթևանս օրհնել հարբ քո յաւուր յայտնութե ։ Շնորհեա ինձ քո՛ զհայցուածս իմ․ զի դու միայն ես տուօղ կենաց իմոյ։ Եւ՛ քեզ փառք յաւիտեանս յաւիտենից Ամէն ։

Սրբոյն Աթանասի և Սրբոյն աբբայ Եփրեմի Ասա-
ցեալ Խոստովանութիւն, 3:

Ե՛ւ արդ՝ հրաժարելով ՚ի սատանայէ՛ և յամենայն խաբէութենէ նորա, ՚ի պատրանաց նորա ՚ի գնացից նորա. և ՚ի պաշտօնէից նորա և ՚ի հրեշտակաց նորա. եկեալ առաջի քո եկեղեցւոյ՝ խոստովանիմ և հաւատամ զհայր անըսկիզբն՝ զորդին միածին ծնունդ ՚ի հօրէ, և զսուրբ հոգին բղխումն ՚ի հօրէ: երեք անձամբ և մի բնութեամբ և մի աստուածութեամբ, անշփոթ միաւորութեամբ: Ե՛ւ զանճառ տնօրէնութիւն մարդացելոյ բանին աստուծոյ:

Ե՛ւ արդ՝ ես դեւլիս և պարտաւորեալս և որքան բան զօրէ դաւանելիս՝ մեղայ ամենասուրբ երրորդութեան հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ: մեղայ և սրբուհւոյ աստուածածնին և սրբոց հրեշտակաց և առաքելոց ընտրելոց սրբոց դասուց, մեղայ և սուրբ մարմնոյն քրիստոսի և պաշ-

տելի

տելի արեանն: յիմանալիսն և՛ի զգա
լիսս, անդէպ մտածութ անհերևոյթ
սխալանօք. անճառ խառնարային այ
լանդակ խորհրդով: Մեղայ մեղայ
և հոգւովս և մարմնովս և միօքս՛ և
բանիւ՛ և գործով՛ և գիտութ և ան
գիտութ կամաւ և ակամայ: Եւ
ամ մարմնովս, ՅԿԵ զօդուածովքս,
երկոտասան անդամօքս, Ե զգայութքս
Աչօքս յարատ հայելով, և զամ գե
ղեցկութիւն նկարացն զննելով. և զվատ
թարին տեսանելով: Ականջօքս չա
րին ունկնդնելով. և զամ քաղցրաձայ
նութ: Հոտոտելեօքս զմեղաց հոտն
առնլով և զամ անուշահոտութիւն:
Բերանովս՛ զհամադամ քաղցրութիւն
ճաշակելով, և զխառնակ և զան
օրէն անդխութ: Ձեռօքս բազում
մեղս շօշափելով: Ոտօքս յանպատ
շաճ տեղիս գնալով: Մեղայ այ մե
ղայ և վեց շարժմամբս ՛ի վեր հը

պար

պարտութիւն, 'ի վայր տրտմութիւն։
Յառաջ յանդգնութիւն, յետոյ
սրտմտութիւն։ Յաջ հոգեկան մեղօք,
Ձախ՝ մարմնական մեղօք։

Մեղայ և տեսան պատգամացն քո՛
յանձնառականին և հրաժարականին։
զյանձնառականն չեմ կատարեալ և
զհրաժարականն եմ արարեալ։

Մեղուցեալ եմ քո և հոգևորական
կնքուքս, հանդերձ զգայութեամբքս և մտօքս։
և ամ շփոթմանց հետևելով, և
ամբոխելով զիս 'ի յԱստուածահաճոյ հան
դարտութենէն հեռացեալ եմ։ Ն՛
այսպէս խաւարամած լինելով է մա
մահու չափ մեղօք մոլորեալ եմ։

Հպարտութիւն, ամբարտաւանութիւն,
ամբարհաւաճութիւն, գոռոզութիւն, սնա
փառութիւն, փառասիրութիւն, պատուա
սիրութիւն· զգեստասիրութիւն, պճնելով,
անձնահաճելով, կեղծաւորելով,
սուտ առաքինի ձևանալով, զաղօթս

'ի ցոյցս մարդկան առնելով անարժա-
նութ յեկեղեցի մտանելով 'ի խաչ
և 'ի բուրվառ և յաւետարան մերձե-
նալով, և կարդալով:

Մեղայ այ և Թիւր խոստովանելով,
և զմեղս պատճառելով, խեթիւ և
ատելութ և անմաքուր վարուք և
անսբ հոգւով զքն պատարագելով.
զած հայր հայհոյելով, զորդին այ
արհամարհելով, և զսբ հոգին թշնա-
մանելով, և զանբարկանալին ած 'ի
բարկութի շարժելով 'ի վր իմ և
մարդկան: Ահ որ յերեւելիս ածա-
պաշտ և աղօթող և պահեցող, և 'ի
ծածուկ Թերահաւատ և ծոյլ, և
յամ բարեաց ունայն: Յերեւելիս
կուսան, և 'ի ծածուկ վավաշոտ:
Յերեւելիս ժիր, և 'ի ծածուկ Թոյլ
Յերեւելիս սբ, և 'ի ծածուկ պիղծ:
Յերեւելիս պարկեշտ՝ և 'ի ծածուկ
ագահ: Յերեւելիս ողորմած, և 'ի

ծա

ծածուկ անողորմ։ Յերևելիս աղ-
քատասէր՝ և՛ի ծածուկ աղքատա-
տեաց։ Յերևելիս առաքինի, և՛ի
ծածուկ պղերգ։ Յերևելիս գո-
վելի, և՛ի ծածուկ պարսաւելի։
Որդ՝ զո՛րս առաջին և կամ զո՛րս թը-
ւեցի. երբ ո՛չ եղը կայ և ո՛չ թիւ։
Մեղուցեալ եմ կարդ. ես զանձս ընդ
արդարս համարելով. և զայլս քա-
մահելով։ Զտօնս տ͞րց ո՛չ մեծարե-
լով. և հայհոյութ͞ մեղուցեալ եմ
ա͞յ։ զանունն միայն ունիմ քահանայի
և ո՛չ զգործն. զօրհնակն ունիմ և
ո՛չ զճշմարտութիւն. քանզի ի͞մ ան-
պատրաստութ͞ և անկարգութ͞ կալով
զմահուն օրն և զանաչառ դատաս-
տանն ա͞յ և զդժոխոց ահն և զար-
քայութ͞ սէրն մոռացայ. կամապաշ-
տելով. հակառակելով, անհնազանդ-
լինելով։ ՚ի հեզութ͞ և՛ի խոնարհութ͞
փախչելով. զծերսն չպատուելով.

զծնօղսն չսիրելով: ստահակութիւն շրջելով, մեղուցեալ եմ:

Մեղայ ծոյ և բարկացողութիւն, ցասմամբ, սրտմտութիւն, գազանաբար յարձակելով, և զեղբարս խածանելով· կագ և կռիւ առնելով, և յիշոցք տալով, 'ի չար կարծիս դատելով· խռովկալով, սուտ հաշտութիւն առնելով· և զհոգիս իմ կորուսանելով, և բարս գազանի ունելով, և զանբան անասունս անխնայ հարկանելով· 'ի մարդկան սիրոյն որոշելով, պառակտումն առնելով, բանսարկելով, խարդախելով, խորամանկելով, երկմտելով, թերահաւատելով· բազում տրտունջ և նզովք հանելով· զուր և անիրաւ զրպարտելով· քրրթմրնջելով, շողմոգելով:

Մեղա՛յ մեղա՛յ մեղա՛յ, և նախանձ ունելով· մախալով, դիմադարձելով, ոխակալութիւն· ատելութիւն քինահաձութիւն,

Թք , չարութք , նենգելով , քամահե-
լով , գշարելով , սուտ վկայելով , բամ-
բասելով , արհամարհելով . և զառաջ-
նորդս եկեղեցւոյ և զվարդապետս ,
և զծերս՝ և զտղայս , և զայլոց ի-
րաւն սուտ առնելով , և զիմ սուտն
իրաւ . զայլոց փոքր մեղքն մեծ հա-
մարելով , և զիմ բազումս ծածկե-
լով , զայլոց շիւղն գերան կարծե-
լով , և զիմ գերանն շիւղ . զայլոց
բարին չար ասելով , և զիմ չարն բա-
րի՛ , զայլոց լոյսն խաւար տեսանե-
լով , և զիմ խաւարն լոյս . զայլոց
առաքինութին մարդահաճութի դատե-
լով ; և զիմ մարդահաճութիս առաքի-
նութի . և յանդուգն լինելով ՚ի մէջ
բանից անկանելով , լրբելով . ՚ի խրա-
տուց երես դարձուցանելով՝ և առ̄ջի
ծերոց լռութք ոչ կալով . և հրամա-
նաց և բանից նց՝ ոչ լսելով : Ուխտա-
դնելով և ոչ կատարելով . և անյու-

 սու

սութք 'ի խորս տրտմութեան անկանե-
լով. զպատուէրանս այ արհամարհե-
լով: սբ գրոց ունկն չդնելով: 'ի սբ
հրեշտակէն իմմէ չանսալով: և 'ի
բարեաց թափուր լինելով: ընդ չար
ին խնդալով: զբարեկամին ատե-
լով: զթշնամին չսիրելով, զատե-
լեան այ չատելով:

Ա՛ թէ զորքանութին որչափ կարացից
յայտ բերել՝ որ բազում են քան զա-
ւազ ծովու: քանզի մեղուցեալ եմ
այ և ագահութք: արծաթսիրութք.
խաբելով: աւելի առնլով և պակա-
սալով: վաճառասիրելով: կծծելով
դատղ գողանալով: յայտնի յափշտա-
կելով, և զրկելով: Ա՛ւելի ստանա-
լով, աղքատին չողորմելով, ու օ-
տարաց չգթալով: զեղբարս չսիրե-
լով, զկարօտեալսն չդարմանելով,
զհիւանդսն չատեսանելով, տկարին
չսպասաւորելով: զաղքատս արհա-

մար

մարհելով, զհարուստն գովելով, յաղողելոյն ծառայելով, ունեւորայն սուտ հաճուէ առնելով, աչառելով, և մարդահաճոյ լինելով Աստուա երդուելով, և զնմ 'ի բարկութի շարժելով:

Մեղայ մեղայ և քան զհող երկրի ծանրագոյն մեղայ, քանզի մեղայ այ, և Երկրպագութէ. 'ի կերակուրս և յըմպելիս ցանկանալով: անէլի առնելով և անյագ ուտելով. զորովայնս խնճողելով: առանց ժամի և ժամ արձակի ճաշակելով. զպահսըն արհամարհելով, առանց մեծի հիւանդութե զգինին ըմպելով. զմարմնոյս դարմանն հոգալով. զորովայնս պաշտելով, և խաչին քի թշնամի անուանելով, և լուսաւորչին կանոնաց սև երես լինելով: Մեղուցեալ եմ ի մոք կարգիս, ծուլութե, և հեղգութե, անժուժկալ լինելով:

 ոգի

տրտմանալով զուարճ ատելով: դա-
տարկ կենալով, զոր գիրս ոչ կար-
դալով, քնով դանդաղելով, և՛ի ժա-
մատեղն ծանրանալով, արթուն ոչ
կալով, և պատմութեն ոչ միտ ոչ
դնելով. բազմախօսութին առնելով:
սաղմոսն ականջ ոչ դնելով և կամ
ձեռագործով յապաղելով. յօրան-
ջելով. ձգտելով. ձանձրանալով: և
յոյժ ոչ երկնչելով: 'ի հրապարակ նստե-
լով՝ շատախօս լինելով, 'ի թատերս
և՛ի ծաղրս լկտեաց հեշտանալով և
ծաղր անելով:

Մեղայ այ մեղայ մեղայ և պոռն-
կական խորհրդով: գիճութբ, աղ-
տեղութբ, բղջախոհութբ, վաւաշոտ
ցանկութբ, զանազան և զազիր խոր-
հրդով 'ի գիշերի և՛ի տուընջեան պէս-
պէս կերպարանօք քնով և արթնու-
թբ: և սրտա հայելով: կատակ եր-
գելով, անամօթ լինելով: լրբելով.

ցով:

ցով խօսելով, և տռփական մարմնա-
շարժութբ զմիտս աղտեղելով, առ
իգականս և առ արուականս ։ առ
անասնականն ապականեալ խորհր-
դով մեղանչելով, և առ ամ մոլորա-
կան պատրանս, և երազական փոր-
ձութեց ։ քնոյ և արթնութե. որ 'ի ժա-
մու և տարաժամու անկեալ է 'ի
վր տառապեալ հոգւոյս, զոր չա-
րին յօժարութբ մեղուցեալ եմ այ ։
Եւ արդ՝ ահա յայտնեալ հրապարա-
կեցի զորպիսութի մեղաց իմոց առա-
ջի ան և ապաշաւեալ զղջացեալ
եմ յամե, և եկեալ 'ի խնդիր թո-
ղութե սխալանաց իմոց ։
Եւ դու հայր մեր և ած տէր՝ հայ-
ցեա՛ զգթութին այ. և շնորհեա՛
քաւութի ինձ յայ, հրամանաւն՝
զոր ունիս 'ի քէ այ ։ Որում փառք
և գոհութիւն
և այլ'' ։

Աղօթք արձակման Առաքելամեծի բարունակե-
տին Գրիգորի. 34.

Ողորմեսցի քեզ մարդասէրն
ա̄ծ, և թողութիւն շնորհեսցէ
ա̄մ յանցանաց քոց խոստովանելոց-
լոցն և մոռացելոցն. և ես կարգաւ
քահանայական իշխանութեն և հրամա-
նաւն ա̄ծային, թէ զոր արձակեսջիք
յերկրի՝ եղիցի արձակեալ յերկինս.
նովին բանիւն արձակեմ զքեզ յա̄մ
մասնակցութէ մեղաց քոց 'ի խորհր-
դոց 'ի բանից և 'ի գործոց՝ յանուն
Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ:
Եւ դարձեալ տամ զքեզ 'ի խոր-
հուրդս ս̄բ եկեղեցւոյ. զի զոր ինչ
գործեսցես բարիս՝ եղիցի
քեզ 'ի բարեգործութի
և 'ի փառս հան-
դերձեալ
կենացն.
Ամէն:

Օ.

Անսկիզբն Ած և անհասանե
լի՝ բայց զուշս սրտիս իմոյ բա
նիւ գիտութ քո՝ բաւական լինել
գոհանալ զանուանէ քումմէ. գո
վել և փառաւորել զքեզ և արժա
նապէս գնալ ՚ի ճանապարհս քո:
Գթառատ արդար՝ երկայնամտեա
առ իս բազմամեղս քոյով մարդասի
րութեամբդ. զի եղերեալ եմ մեղօք՝
զեղծեալ անօրէնութբ. և զաղիր զի
ջութե զմարմնոյ իմ ապականեցի:
Որ էիր յաւէժ էականութբ Ած ընդ
հօր՝ ընդ մեզ հաճեցար բնակել ընդ
հողեղինացս. և ընդ մարդկան շրջե
ցար ը մեղաւորացս. թո՛ղ ինձ զմեղս
իմ և թեթևացո զծանրաբեռնեալս.
ժառանգել հայցեմ ՚ի քէն, զի ժամանակ
է աշխարհին: ՚Ի քէն հայցեմ
բազում ողորմ ինձ աղբեւր կենաց՝

լուսաւորեա՛ զաչս սրտի իմոյ լուսով
գիտութե քո։ Յո՛յս իմ Քս· ծագու-
մն անճառելւոյ լուսոյ· կեանք՝ ո-
րոց սիրեն զքեզ· կերակուր անսպա-
ռելի· կենդանութի յաւիտենից։
Հրով հոգւոյդ Տր՝ հալեա՛ զսառուցումն
ձմեռնացեալ սրտի իմոյ· որ ծուլեալ
է եղկելի գործօք անօրէնութեան.
Ողողեա՛ քո Ածային զօրութեդ զա-
նուղղայ խորհուրդս իմ չար ուղե-
կանին սատի կենացս։ Դ՛րագ ձգի՛ւր
տութե և ճառագայթաւոր՝ մերկեա
յինէն զխաւար մըթացեալ մտացս։
Զեղկելիս մեղօք յիշեա՛ քո Ածու-
թեամբդ յահագին աւուրն յայն-
միկ ահեղ մեծի դատաստանին։
Ալեկոծելոյ նաւահանգիստ՝ և լիու-
թի ունայնացելոյս աղքատութե և
սնոտիս զանօրէնութի չար գործոց։
Ի չարիս չարչարեալ է անձն իմ·
զինչ ոչ սուրբ մեղուցեալ անձամբս·

պէս պէս ախտիւք պղծեցայ յանառակութե̃ · զրկեցայ 'ի հայրենական լուսոյն · Ընծայի զձեռագիր որդեգրութեան կենաց ջեռուցի զհուր յաւիտենական :

Սրտիւ կարդամ առ քեզ՝ ամենասբդ ած · վտանգելոյս օգնական · վիրաւորելոյս բժիշկ · տեղի տարակուսելոյս · կորուսելոյս խնդրող · մոլորելոյս և գերելոյս դարձուցիչ · ապաւէն ամցուն որք կարդան առ քեզ : Տէր տառապելոյս և տարակուսելոյս գերելոյս 'ի սատանայէ զմեծ քո զողորմութիւն :

Ահա՛ հասեալ եմ 'ի դուռն մահու չարաչար գործովք իմովք · զաչս իմ 'ի վեր համբառնամ առ բարձրեալ տրդ և բարերար · հայցեմ 'ի քէն բաց զդուռն ողորմութե̃ մեղուցելոյ հոգւոյ իմոյ · որ բացեր աւազակին զդուռն դրախտին քո · և մի՛ ամօթա

ելոյ դարձուցանել զիս 'ի քո առատ ողորմութիւն. զի գնեալ եմ սրբ. արեան քո. յիշեա զիս և ողորմեա ինձ ամծ:

Որ անեղ և անսկիզբն ես՝ անստեղծ և արարիչ ամ. արարածոց. որ ոչ աշխարհս տանել զքեզ կարէ, և ոչ երկինք բովանդակել կարեն. 'ի վեր ես քան զերկինս և անհուն քան զծովս. Երկինք և աներ՝ ոլորտք բովանդակեալ են առաջի քո:

Դու ունիս ամենազօրութիւն և հրամանաւ քո կառավարին ամ. արարածք:

Դու աղքատացուցանես և դու մեծացուցանես. դու սպանանես հարկանես և բժշկես: Դու ես ամ. իմ և փրկիչ վտանգելոյս 'ի սմանէ. առողջացուցիչ հիւանդիս մեղօք. ընդունօղ աղօթից և կատարիչ խնդրուածաց: Լուեա՛ տէր 'ի պաղատանս իմ և ընկալ զիս մարդասիրութ. քո:

Մի՛ բարկութ. քո խրատեր զիս.

և

և մի՛ սրտմտութեամբ քո յանդիմաներ
զիս. զի դու ես տր և արարիչ. Հայր
և ստեղծիչ. և ես առ ո՛վ երթիցեմ
զի օգնութիւն իմ ՚ի քէն է:
Հայեաց ՚ի պաղատանս իմ. և ընկա՛լ
զիս մարդասիրութեամբ քո. զի քեզ մե-
ղայ և զքեզ աղաչիմ և զքեզ խոս-
տովանիմ: Մեղայ յերկինս և առա-
ջի քո. մի ընդ դատեալն տանջեր
զիս. և մի՛ ընդ դատապարտեալն
պատուհասեր: Այլ ընդ կամապար-
կամաց քոց ընկալցիս. և ընդ պա-
հօղս պատուիրանաց քոց պահեա՛
զիս. զի թէ առանց ներելոյ զա-
զրուամ յանցանս իմ քններս՝ ապա ըն-
դունայն է ինձ խոստովանն յորումն:
և հուր գեհեննին է ինձ ժառանգու-
թիւն: և թէ զգաստարկարանութիւն
իմ և զանդէպ զայլ անօրէնութիւն
իմ խնդրեսցես յինէն, ապա երա-
նեմ չեղելոյն յորովայնէ: Հայեա՛ց

տր

որ 'ի պաղատանս իմ և ընկալ զիս
մարդասիրութեամբ քո ։

Ողորմեա՛ ինձ որպէս քանանացւոյն, որպէս պոռնկին, որպէս մաքսաւորին. և գթա՛ յիս որպէս յանառակ որդին. և որպէս աւազակին շնորհեա՛ բազում յանցանաց իմոց զթողութիւն ։

Ընկալ զիս որպէս զհայհոյիչսն և զհալածիչսն. փարատեա՛ զխաւար մեղաց յաչաց իմոց ։ Բա՛ց զաչս իմ զլցեալս երկնային ցանկութեամբ երկնային լուսովդ. և բժշկեա՛ զվիրաւորեալ լեզուս իմ 'ի բանբասանաց ։

Սրբեա՛ զսիրտ իմ 'ի չար և 'ի պիղծ խորհրդոց. վասն զի քեզ ցանկամ անըրդ իմոյ բարերարի և բազմագութի իմոյ արարչիդ ։

Մի՛ յաւիտենական ամօթոյն ամաչեցուցաներ զիս. և մի՛ ահեղ դատաստանին դողացուցաներ ։

Մի՛ տխեղերական հրապարակաւն

զիս

զիս յանդիմաներ · և մի՛ անձներելի
տանջանացն մատներ ։

Այլ՝ ստակալ հրովն պատուհաներ ·
այլ փրկեա զիս 'ի հրացեալ հնոցէն,
'ի հրահոսեալ գետոյն և յորդանացն
չարաթունից, 'ի հանապազորդ նե-
ղութենէն և 'ի կրծոտել տառապանացն ։

Այլ ընտանեցո՛ զիս ընդ կամարարաց կա-
մաց քոց՝ յանանցանելին կենացն ։

Զի ընդ նոսին արժանի եղէց գոհա-
նալով փառաւորել զՀայր և զՈրդի
և զՍուրբ Հոգիդ · Ամէն ։

Զօրութիւն Աղօթք սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյ
հրեշտակական վարդապետին ։ վասն այնոցին որ
ներքոյին ամ հեծութիւնք ։ և հասցին ողորմու-
թիւնքն ։ Գլուխ · ՂԵ ·

Սրբազանն արդար ճառագայթ
օրհնեալ ։ Լուսոյ կերպա-
րան ։ Փառաց անձկութեան ։ Խարձ-
րեալ անքննելին ։ Օրհնեալ անպատում ։

Խար

Նաւոյ բերկրութ։ Յուսոյ տեսու-
թե։ Գովեալ երկնաւոր։ Թագա-
ւոր փառաց։ Տ՟ր ողորմեա։ Խոստո-
վանեալ կեանք։

Եւ արդ՝ զթերութիս վրիպանաց բազ-
մախառն ձայնի եղկելոյս՝ ամենա-
զօրդ բանիւդ լցեալ՝ մատուցեա յա-
ղերս հայցմանց հօր քում բարձրելոյ։
Որ վ՟ն իմ 'ի փորձ եկիր անմեղ,
կերպարանեալ զիմ նմանութ, ամե-
նեւին կենաց օրինութ։ Վերնոց եւ
ներքնոց բարեխնամող տեսուչ հա-
մայնից։ Զի թէ յանձն առեր մե-
ռանել վ՟ն իմ ... եւ ոչ բռնադատեցան,
որչափ հաճեսցիս առաւել եւ այժմ
վտանգաւորս կրկին կարեկցել· ընդ
իմ սպառնաւորիս միշտ աղօթելով
աղաչանօք մարմնոյդ՝ առ երկ 'ի միջնորդ-
ութ. հաւատարիմ ... քո հօր։
Եւ վ՟ն արեանդ պատուականին միշտ
մատուցելոյ 'ի հաճութ կամացն

տալ

ռաքչիդ, բարձցին վտանգք մեղու-
ցեալ դատապարտելոյս: Թողցին
պարտիքն: Մաքրեսցի ամօթն:
Սնուասցին պատկառանքն: Բարե-
գործեսցին դատակնիքն Սասա-
կեսցին որդունքն: Վերասցի լալն:
Հանդարտեսցի կրճումն ատամանցն:
Սպառեսցին ողբքն: Հատցին արտա-
սուքն: Մերժեսցի սուգն: Հալա-
ծեսցի խաւարն: Վանեսցի հուրն
տատկուն: Հերքեսցին տանջանա-
րանքն բազմօրինակք:

Ելեսցեն գթութք կամողիդ և պար-
գևողիդ կենաց ամենից: Դադարե-
սցէ լալդ: Բարդեսցէ փրկութիդ:
Հասցէ օգնութիդ: Ժամանեսցէ այ-
ցելութիդ: Կանխեսցէ ցօղդ ողորմու-
թե: Յառաջեսցէ արբուսցէ զան-
դատանս պարզեալ անկեալ ուխ-
բույս թշուառութ' ի վերն մահու:
Դադարեսցէ պատարագեսցէ բաժա-
կըդ

կողդ երկնաւոր արեան կենարարէդ
զերկիրս խնամեալ յաւուրն լուսոյ ։
Որ անծախանս միշտ պատրաստ՝ յիշա
տակ կենաց փրկուե հոգոց ննջեցելոց
Ո՛, ի տէրէ մահացել հոգիս մարմնոյս
մեղաց՝ շնորհօք քո գթած ՚ի քեզ զօ
րացեալ՝ քև նորոգեսցայց՝ զատեալ
՚ի մեղաց անմահ կենդանութե ՚ի յա_
րութեն արդարոց՝ հօր քում օրհնեցել ։
Ընդ որում քեզ փառք՝ և հոգւոյդ
սբյ բարեբանութի վայելչական գո_
հութե՝ այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից ամէն ։

Զօրաւոր Աղօթք տեառն Գրիգորի Նարեկացւոյ
հրեշտակական վարդապետի առ ՚ի պահպանութի
՚ի չարէ, և ՚ի քակտումն զօրութեան նորա ։
Գլուխ ․ ՂԳ ․

Տ յաւիտենական , բարե_
րար և ամենակալ ։ Ստեղ
ծիչ լուսոյ ․ և յօրի_
նիչ

նէջ գիշերոյ։ Կեանք 'ի մահու և լոյս
'ի խաւարի։ Յոյս ակն ունողաց, և
երկայնմտութիւն տարակուսելոց։ Որ
ամենարուեստ իմաստութ՟ քո դար-
ձուցանես յայգ զստուերս մահու։
Աննուաղ ծագումն և անմուտ արե-
գական։ Քանզի ոչ զօրէ ծածկել
զփառս տէրութ՟ քո խաւար գիշերոյ։
Որում կրկնի ծունր երկրպագութ՟
ամենեղելոց. երկնաւորաց և երկրա-
ւորաց և սանդարամետականաց։ Որ
լսես զհեծութի կապելոց, և հայիս
յաղօթս խոնարհաց, և ընդունիս
զխնդրուածս նոցա։ Ա՟ծ իմ և Թգ՟ւոր
իմ. կեանք իմ և ապաւէն իմ. յոյս
իմ և վստահութի իմ յ՟ս ք՟ս ա՟ծդ ա՟մե։
Ուրդ՝ հանգուցեալ 'ի հոգիս մեր։
Մխիթարութի վշտաց, և քաւարան
մեղուցելոց։ Որ գիտես զա՟մ յառաջ
քան զլինել նց՟. առաքեա զպահպա-
նողական զօրութի աջոյ քո. և փր-
կեա զիս յերկիւղէ գիշերի և ի գի-

ւէ չարէ ։ Ով զի զյիշել սոսկալի և
մեծ քո անուանդ՝ միշտ համբուրեալ
շրթամբք հոգւոյ ըղձութեան շնչոյ , կե
ցեա պատսպարեալ ընդ այնոսիկ որ
կարդան զքեզ ՚ի բոլոր սրտէ ։ Եւ
՚ի դրոշմ խաչի քոյոյ նշանիդ՝ զոր
աստուածային արեամբդ քո ներկեալ նորո
գեցեր և ՚ի նոյն շնորհ որդեգրութեան
զմեզ սրբեցեր , և ՚ի փառս պատկե
րի քո նկարեալ յօրինեցեր , այսօ
պարգևօք աստուածակամօք , Ամաչեսցէ
սատանայ ։ Խափանեսցին մեքենայքն ,
Խզեսցին որոգայթքն ։ Վարատեսցին
մարտուցեալքն Պակասեսցին զէնքն
սայրասուրքն ։ Ներժեալ ՚ի մեզն ։ Փա
րատեսցին՝ խաւարն ։ Մեկնեսցին՝ մա
ռախուղն ։ Նշոյլ քո հովանացի ,
և աջ քո կնքեսցէ ։ Ով զի դթած
ես և ողորմած . և անուն քո կոչե
ցեալ է ՚ի մեզ ծառայից քոց ։ Եւ
քեզ ընդ հօր՝ հոգւոյդ սրբոյ փառք
իշխանութիւն և պատիւ ։ Այժմ և ։

Մաղթանք առ տր Աստուածն՝ և առ ամենասուրբն ող·
յետ եկեղեցին առաւ. Ե

Ածածին ամ՟նօրհ նեալ:
զպաշտպանս մեր ըն կալ.
՚ի հանգըստեան մա
մուս հասեալ. առ
քեզ գոչեմք անձամբ թախ ծեալ:

Նաւին կենաց բարձօղ է ղեր·
զքեզ մարմնով պատուագրե ցեր·
առ. բանն ՟տծ բարեխօս լեր·
՚ի փորձանաց ըզ մեզ փըր կել:

Գովեալ ես դու փայտ փըրկութե·
ամենօրհնեալ յաղթող նը շան·
՚ի գիշերիս ըստուերա կան·
Ծագեա մեզ զլոյսդ արփիա կան:

Դողան ՚ի քէն գունդք խաւարին·
ամենահըրաշ զէն արար չին·
որ մեզ պահեա շնորհիւ քո յին·
՚ի գիշերիս աղօթամըղ լին:

Նըրկոտասան ՟տր առա քո՛ալք·

Իօ

եօթանասուն աշակեր տեալք.
յանձնառու լուսոյն լոյս անուանեալք.
որթոյն կենաց պտղաբե րեալք:

Օ՛ ձեզ աղաչեմք առատասուա դին.
և պաղատիմք կողկողա գին.
վանիչ լերուք դիւաց դժն դին.
ոչ մերձենալ առ մեզ չա րին:

Յ՛ղին ընտրեալք բանին կե նաց.
դուամարք դասուց տեսանո ղաց.
որք զապագայն ժամանա կաց.
գուշակեցիք հոգւով շնոր հաց:

Ը՛նդ մեզ լերուք աղօթա կից.
որք աստուծոյ էք խօսա կից.
փրկել զմեզ 'ի վտան գից.
'ի յարթնութե և յերա զից:

Թ՛ագաւորին երկնաւո րի.
երկրպագող 'ի յարդան դի.
մեծ կարապետ ո͞ք ամբոր դի.
միջնորդ կենաց և օրի նի:
Ժ՛ամանեա մեզ 'ի յօգնու թիւն:

զի մի՛ մտցուք ՚ի փորձու   Թիւն.
մաքուր մարմնով լինել ՚ի   քուն.
արդար հոգւով մնալ ար   Թուն:

՚Ի քէն հայցեմք աստուածա   դին.
Նախախնամեայ տ͞ն արար   չին.
ո͞ր ստեփաննոս բացող զեր   կին.
տեսող զք͞ս յաջմէ ծնո   ղին:

Լ ե՛ր բարեխօս առեամբ քոյ   լին.
տալ մեզ հանդերձ ՚ի յանկո   ղին.
արթուն լինել յառաւօ   տին.
բարեբանել զլոյսն անքըն   նին:

Խնդրեմք ՚ի քէն հայր պատուական.
լուսաւորիչ ազգի մարդ   կան.
տ͞ր ո͞ր գրիգոր պետ պարթեւ   եան.
լե՛ր մեզ պարիսպ և պահա_   պան:

Ծնողաբար ՚ի մեզ գը   թա.
զցրուեալ որդիքս քո ժողո   վեա.
յուրախութիւն ընդ մեզ կո   չեա.
և ՚ի բարին առաջնոր   դեա:
Անդամնարար Թագաւո   րին.

դուք

Դուք ճշմարիտ զինուորք նր մին .
ո̄ր մարտիրոսք վկայք փրկ չին .
որք յաղթեցէք ըզթշնա մին :

զօրն յուսոյ միշտ մաղթե ցէք .
զորդին ընդ հօր աղաչե ցէք .
հոգւոյն շնորհօք մեզ օգնե ցէք .
և՛ի բանսարկուէն զմեզ թափե ցէք :

Զինաւափայլ երամք ընտ րեալ .
ճգնաւորաց դասք երա նեալ .
Թռչնոց երկնից էք նըմա նեալ .
յայրս և՛ի ծերպըս բընա կեալ :

Պօղեալ հոգւոց մեր ՚ի մար մին .
լերուք պարիսպք ընդդէմ չա րին .
զի յաղթեսցուք հակառա կին .
խորտակելով ըզ գլխս նո րին :

Դրադունք վառեալ լուսով ՚ի լր .
ո̄ր կուսանաց դասք երա նի .
արժան եղերուք աստուածա տին .
և անթառամ ո̄ր պըսա կին :

Մեզ բարեխօս լերուք սի րով .

առ Տէր Յիսուս աղերսե լով.
՚ի փորձանաց զմեզ փրկե լով.
յանշէջ հրոյն ազատե լով:

Յանեղ լուսոյ ա͞ծայ ին.
լուսոյ առեղծեալք բանիւ նո րին.
զարդարեցայք հոգւով շնոր հին.
դասք իմանալի զօրք երկնայ ին:

Նախախնամել զմեզ փութա ջիք.
և յօգնութիւն առ մեզ հա սիք.
որ յաստուծոյ հրաման ա ռիք.
ով ճշմարիտ մեր սիրե լիք:

Շնորհատու ազգի մարդ կան.
տէր մեր յիսուս անքննա կան.
ըզ մեզ պահեա՛ միշտ անսա սան.
աստի մինչ յօր քո գալըս տեան:

Ողորմութիւն մեզ պարգևե ա՛.
զհիւանդ հոգիս մեր բըժըշ կեա՛.
՚ի բանսարկուէն ըզմեզ փըր կեա՛.
և ՚ի չարեաց անփորձ պա հեա՛:

Զար իշխանքըն խաւա րին.
Ի

որք

որք ընդ ծառայս քո մարտըն չին.
քո նըշանաւ սըրբոյ խա չին.
աներեւոյթ կործանես ցին:

Պարգեւիչ բարեաց մարդ կան.
ամենառատ յամենե սեան.
պատրաստեցո՛ մեզ անխա փան.
զպէտըս հոգւոյ եւ մարմնա կան:

Տուր շընորհեա՛ ինձ արտասուա ց.
զի լըւացից զգործըս չա րեաց.
արժան եղէց քոց հարսա նեաց.
ընդ իմաստուն սուրբ կուսա նաց:

Ուահ բարի իմ տէր յի սուս:
եւ հաց կենաց սովեալ հոգ ւոյս.
առաջնորդեա՛ մոլորե լոյս.
եւ կերակրեա՛ զմիտս ընդ մարմնոյս:

Սրբեա՛ զհոգիս յաղտոյ մե ղաց.
՚ի զանազան չար փորձա նաց.
տո՛ւր ինձ գընալ ըստ քո կա մաց.
զի արժանի եղէց փա ռաց:

Ս էրաւորեաց զիս Թըշնա մին.

այն

այն որ չկամի զկեանս մարդկայ ին .
զիս բորբոքեալ տէր երկնայ ին .
լուսաւորեա լուսով քոյ ին :

Տրտմեալ հոգւոյս լեր բուժո ւիչ .
ցաւած մարմնոյս լեր դարման իչ .
մոլոր մտացս լեր ուղ ղիչ .
ամենատուատ բարեաց տր ծիչ :

Բազմից սրբոց աղաչա նաց .
իննեակ դասուց հրեղէն զօ րաց .
առաքելոց քոյ սիրո ղաց .
մարգարէից տեսանո ղաց :

Յանկալի հայրապե տաց .
և երջանիկ վարդապե տաց .
արիւնաներկ մարտիրո սաց .
և գերագոյն Ծնդնաւո րաց :

Միւսապրանց մր. կուսա նաց .
որք փեսայիդ այսատեն փա ռաց .
և ամենայն մաքուր ան ձանց .
հեռաւորաց քոյին կա մաց :

Փրկեալ զհոգիս 'ի տանջա նաց .

Զաղ

զազրատեսիլ կանքուն որ դանց·
լսել տուր զձայն քո անէ տեսաց·
զոր խոստացար քոց սիրո ղաց:
Ընդ Հօրդ փառք միշտ առաքեմք·
զորդիդ ընդ Հօրըդ դաւա նեմք·
ըզՀոգիդ սուրբ բարեբա նեմք·
երրորդութեանդ երկըրպա գեմք:

Ամէն:

Այ Հօր՝ ձեռնտուութեն օգ-
նականութեն և յաջողութեն
գոհութի և փառս մատուցա
նեմք՝ ընդ Որդւոյ և Սբյ Հոգւոյն:
Որ ետ կարողութի մեզ նուաստիցս՝
զսոյն զայս բարեխօսս մեղուցելոց
(այսինքն զտետրակս Աղօթից սրբոյ
Ասորանելւոյն Եփրեմի) ներկայս տա-
նել ի ձեռն տպագրեցման: Որք
կամին ստէպ մտաչիլ և յնդիման լինի
լալագին դիմօք առաջի աթոռոյ շնոր-

հացն մեզ. և լսել զերանաւէտ ձայն
նը. Թէ մի՛ լար դերբի՝ բազմաց ողջա
լի. այլ արի՛ առ զմիայնակ հոգւոյդ
քում զկենդանութի՝ զոր չարաչար
մեղօքդ մեռուցեր:

Այլ՝ որ զսա ընթեռնու՝ ոչ կարօ
տի ջրոյն սեղմնոյ առ ՚ի բուժել. այլ
յինքենէ բղխեալ ջուր արտասուաց՝
լինի աւազան շնորհաց և բուժէ՝
զախտս հոգեկան. ընդ նմին և ըզ
ցաւս մարմնական:

Որ է զինչ առաւել է զաղօթից. զի ա-
ղօթիցն գովութի ՚ի սրբցն անդր քան
զամ է. որով ինքեանք փայլեցան ՚ի
մարմնի՝ զանմարմնոյն բերելով յին-
քեանս զնմանութի. և հաճոյացան այ:
Ընդ որս և զմեզ մարդասէրն ած քա
ւեալ ՚ի մեղաց և արդարացուցեալ
՚ի ձեռն աղօթից՝ փոխեսցէ՝ յար-
քայութի որդւոյ իւրոյ սիրելւոյ ան
մերոյ յսի քսի: Որում փառք յա-
ւիտեանս ամէն:

Իսկ արդ՝ մինչ ընկալնուք զմխիթարութիւն ինչ հոգւոյ ձերոյ՝ 'ի յընթեռնուլն զՍուրբ զաղօթս, յիշեսջիք 'ի մաքուր յաղօթս ձեր զտպեցուցանօղն սորին զՄատթէոս վարդապետն ակնեցի, և զհոգաբարձու կարգեալն 'ի նմանէ տպման սորին զմահտեսի Աբրահամն հանդերձ հոգևոր և մարմնաւոր ծնողօք իւրեանց. և որք յիշէքդ յիշեալ լիջիք 'ի Քրիստոսէ Յիսուսէ փրկչէն մերմէ. Ամէն:

Նոյնպէս յիշեցէք զտպագրիչն սորին զՄատթէոս դպիր յովհաննեան և զշարաբարդօղ և ցրուօղն կապարէից զմանուէլն մարուգէյեան և զօգնականն նորին զյարութիւն մաքտիրոսեանն և զմըրապարկն սորին զբալուցի յովհաննէսն դաբրիէլեան հանդերձ հոգևոր և մարմնաւոր ծնողովք մերովք և որք յիշէքդ յիշեալ լիջիք 'ի Քրիստոսէ Յիսուսէ փրկչէն մերմէ. Ամէն:

Այդ սիրելի Ընթերցողք

որոց ծանօթութեանն եւ
խղճի հանդարտութեանն
սոյն աշխատասիրութիւն · ի Ձեռին
ունելով կարդացէք · առաջի
ԱԾյ · և ողորմածն ամենայնի
Յիշել աղօթից ձերոց · և
ի [illegible] Տէրն բարձրն հա-
տուցէ : [illegible]
եւ յիշեցէք [illegible] ողոր-
մեալս · եւ դուք յիշեալ լի-
ցիջիք առաջի ԱԾյ :

Ան· ողորմի Ձեզ և
[illegible] [illegible]

Գ. [illegible]